

சுவாமி தயானந்தா கலை & அறிவியல் கல்லூரி,
மஞ்சக்குடி, திருவாரூர்

தமிழ்த்துறை

பகுதி-1 - தமிழ்

இக்கால இலக்கியம்

இக்கால இலக்கியம்

செய்யுள் பகுதி

பாரதியார்

தமிழ்க் கவிதை மூவாயிரம் ஆண்டு வரலாற்றினை உடையது. இருபதாம் நூற்றாண்டின் இணையற்ற தமிழ்க் கவிஞராகப் போற்றப் படுபவர் **மகாகவி சுப்பிரமணிய பாரதி**. இவர் திருநெல்வேலி மாவட்டம், எட்டயபுரத்தில் சின்னசாமி ஐயர் இலக்குமி அம்மாள் என்னும் தம்பதியார்க்கு மகனாக 11-12-1882 இல் தோன்றினார். இந்தியத் திருநாட்டின் விடுதலைப் போராட்டம் வீறு கொண்டு ஆங்கிலேய ஆட்சியாளர்களைத் தினறடித்துக் கொண்டிருந்த காலம் அது. இந்திய விடுதலைப் போராட்டத்துடன் இவரது பிள்ளைப்பருவமும் இணைந்து வளர்ந்து. வட வேங்கடம் தென்குமரி வரை நீக்கமற நிறைந்திருந்த சுதந்திரப் போராட்டம் இளைஞனாகிய பாரதியையும் விட்டு வைக்கவில்லை. கவிதை என்னும் கைவாள் ஏந்திக் களம் கண்டார் பாரதி. கனல் தெறிக்கும் இவரின் கவிதைகள் அடிமைத்தனத்தில் அழுந்திக் கிடந்த தமிழர்களை வீறுகொண்டு எழுச் செய்தது. ஆங்கிலேய ஆட்சியைப் பழித்தும் அடிமை வாழ்வினை இகழ்ந்தும் இவர் படைத்த கவிதைகள் இந்தியர்களை எழுச்சிப்பெறச் செய்தன. அதனால் ஆங்கிலேய அரசு இவரைப் பலமுறை சிறை செய்தது. **‘எமக்குத் தொழில் கவிதை, நாட்டிற்கு உழைத்தல், இமைப்பொழுதும் சோராது இருத்தல்’** என்பதையே தம் வாழ்வின் குறிக்கோளாய்க் கொண்டிருந்த பாரதி மேன்மேலும் இந்திய விடுதலைப் போரில் ஊக்கத்துடன் போராடினார். சுதேசமித்திரன், சக்கரவர்த்தினி, இந்தியா முதலான பத்திரிக்கைகளில் ஆசிரியராகப் பணியாற்றித் தன் ஆற்றல் மிக்க எழுத்தால் சுதந்திரத் தீயை வளர்த்தார்.

இந்திய விடுதலைப் போராட்டத்தில் இணைந்து போராடிய பாரதி சமூக விடுதலை வேண்டியும் போராடினார். சாதி பேதமற்ற சமூகம் மலர வேண்டும் என்பது இம் மகாகவியின் தணியாத தாகமாக இருந்தது. வலியோர் எளியோரை அடக்கியாரும் வஞ்சகச் சமுதாயம் மறைந்து யாவரும் ஓர்நிறை என்னும் சமத்துவச்

சமுதாயம் மலர வேண்டும் என்பது பாரதியின் கனவாக இருந்தது. பெண்ணடிமை என்னும் பெரும் தீங்கு இந்நாடகத்தே இல்லாது ஒழிய வேண்டும் என்பதிலும் பாரதி உரத்த சிந்தனை உடையவராக இருந்தார். பெண்ணடிமை தீர பெண்கல்வி அவசியம் என்பதை வலியுறுத்திக் கவிதைகள் புனைந்தார்; கட்டுரைகள் பல வரைந்தார். இவ்வாறு நாட்டு விடுதலைக்கும் நங்கையர் விடுதலைக்கும் தன் வாழ்நாளெல்லாம் தொண்டாற்றிய இம் மகா கவியின் படைப்புகள் பற்பல. அவை தேசியக் கீதங்களாகவும், தமிழுணர்ச்சிப் பாக்களாகவும், தத்துவக் கவிதை களாகவும் கருத்துப் பொதிந்த காவியங்களாகவும், மெய்ஞான உரை களாகவும் உள்ளன. இவரின் படைப்புகள் அனைத்தும் சிறந்தவையே ஆயினும் கண்ணன் பாட்டு, குயில் பாட்டு, பாஞ்சாலி சபதம் ஆகியன தனிச் சிறப்புடையன ஆகும். ஒவ்வொன்றும் தனித்தனிக் காவியங் களாகக் கொள்ளத் தக்கன. இத்தகைய காலத்தால் மறையாத காவியங் களைத் தந்ததால் இவர், தேசியக்கவி என்றும் மகாகவி என்றும் போற்றப்படுகின்றார்.

மகாகவி பாரதியின் படைப்புகளில் செந்தமிழ்நாடு என்னும் தலைப்பில் அமைந்த கவிதையும், புதுமைப்பெண் என்னும் தலைப்பில் அமைந்த மற்றொரு கவிதையும் இங்கு நமக்குப் பாடப்பகுதியாக அமைந்துள்ளன. தெய்வத் தமிழ் என்றும் அழுதத்தமிழ் என்றும் ஆன்றோர்களால் போற்றப்படும் நம் அன்னைத்தமிழ் வழங்கும் நிலப்பரப்பு தமிழ்நாடு எனப்படுகிறது. இத் தமிழ்நாட்டின் தன்னேரில்லாச் சிறப்புகளைப் பேசுவதாகச் செந்தமிழ்நாடு என்னும் கவிதை அமைந்து சிறக்கிறது. நிமிர்ந்த நன்னடையும் நேர்கொண்ட பார்வையும் நிலத்தில் யார்க்கும் அஞ்சாத நெறிகளும், நிமிர்ந்த ஞானச் செருக்கும் கொண்ட குலமாதர்தம் பெருமையைப் பேசுவது புதுமைப்பெண் என்னும் கவிதை. இவ்விரு கவிதைகளையும் இனி நிரல்படக் காண்போம்.

செந்தமிழ்நாடு

செந்தமிழ் நாடெனும் போதினிலே - இன்பத்
தேன் வந்து பாயுது காதினிலே - எங்கள்
தந்தையர் நாடென்ற பேச்சினிலே - ஒரு
சக்தி பிறக்குது மூச்சினிலே

(செந்தமிழ்)

வேதம் நிறைந்த தமிழ்நாடு - உயர்
வீரம் செறிந்த தமிழ்நாடு - நல்ல
காதல் புரியும் அரம்பையர் போல்இளங்
கன்னியர் சூழ்ந்த தமிழ்நாடு

(செந்தமிழ்)

காவிரி தென்பெண்ணை பாலாறு - தமிழ்
கண்டதோர் வையை பொருநைநதி - என
மேவிய யாறு பலவோடத் - திரு
மேனி செழித்த தமிழ்நாடு.

(செந்தமிழ்)

முத்தமிழ் மாமுனி நீள்வரையே - நின்று
மொய்யம்புறக் காக்குந் தமிழ்நாடு - செல்வம்
எத்தனை யுண்டு புவிமீதே - அவை
யாவும் படைத்த தமிழ்நாடு.

(செந்தமிழ்)

நீலத் திரைக்கட லோரத்திலே - நின்று
நித்தம் தவஞ்செய் குமரிஎல்லை - வட
மாலவன் குன்றம் இவற்றிடையே புகழ்
மண்டிக் கிடக்கும் தமிழ்நாடு.

(செந்தமிழ்)

கல்வி சிறந்த தமிழ்நாடு - புகழ்க்
கம்பன் பிறந்த தமிழ்நாடு - நல்ல

பல்வித மாயின சாத்திரத்தின் மணம்
பாரெங்கும் வீசும் தமிழ்நாடு.

(செந்தமிழ்)

வள்ளுவன் தன்னை உலகினுக்கே - தந்து
வான்புகழ் கொண்ட தமிழ்நாடு - நெஞ்சை
அள்ளும் சிலப்பதி காரமென்றோர் மணி
யாரம் படைத்த தமிழ்நாடு.

(செந்தமிழ்)

சிங்களம் புட்பகம் சாவக - மாதிய
தீவு பலவினுஞ் சென்றேறி - அங்கு
தங்கள் புலிக்கொடி மீன்கொடியும் நின்று
சால்புறக் கண்டவர் தாய்நாடு..

(செந்தமிழ்)

விண்ணை யிடிக்கும் தலையிமயம் - எனும்
வெற்பை யிடிக்கும் திறனுடையார் - சமர்
பண்ணிக் கலிங்கத் திருள்கெடுத்தார் தமிழ்ப்
பார்த்திவர் நின்ற தமிழ்நாடு.

(செந்தமிழ்)

சீன மிசிரம் யவனரகம் - இன்னும்
தேசம் பலவும் புகழ்வீசிக் - கலை
ஞானம் படைத்தொழில் வாணிபமும் மிக
நன்று வளர்த்த தமிழ்நாடு.

(செந்தமிழ்)

அருஞ்சொற் பொருள் :

அரம்பையர் - தேவ கன்னியர், மேவிய - பொருந்திய,
முத்தமிழ் மாமுனி - முத்தமிழைத் தொல்காப்பியர் முதலான
னோர்க்குக் கற்பித்த அகத்தியர், நீள் வரை - உயரமான மலை
(பொதிகை மலை), மொய்ப்பு - சிறப்பு, திரைக்கடல் - அலையை
உடைய கடல், மாலவன் குன்றம் - திருமால் உறையும் மலை
(திருப்பதி என்னும் திருவேங்கடமலை), மண்டிக் கிடக்கும் -
நிறைந்து கிடக்கும், பார் - உலகு, மணியாரம் - மணி மாலை,

சிங்களம் - இலங்கை, புட்பகம் - சுமித்ரா, சாவகம் - ஜாவா,
புலிக்கொடி - சோழர்களின் கொடி, மீன்கொடி - பாண்டியர்களின்
கொடி, சால்புற - சிறப்புடன், இமயம் - இமய மலை, வெற்பு - மலை,
சமர் - போர், கலிங்கம் - மேலைச் சாளுக்கிய நாடு, பார்த்திவர் -
அரசர், சீனம் - சீன நாடு, மிசிரம் - எகிப்து நாடு, யவனரகம் -
கிரேக்க நாடு.

திரண்ட பொருள் :

பரந்து விரிந்த இவ்வுலகில் வழங்கும் மொழிகள் பல.
அவற்றுள் தனிப்பெரும் சிறப்பும் நிகரில்லா வளமும் உடையது
தமிழ்மொழி. ஆதலால் இத்தமிழ் மொழியைச் செந்தமிழ் என
வழங்குவர் சான்றோர். செந்தமிழ் வழங்கும் நாடு செந்தமிழ்நாடு
எனப் போற்றப்படுகிறது. செந்தமிழ்நாடு என்னும் சொல் கேட்கும்
அளவிலேயே இன்பத்தேன் வந்து காதில் பாய்வதுபோல்
உள்ளத்தில் இன்பம் பொங்கிப் பெருகுகிறது. இத்தமிழ் நாடு எம்
மூதாதையரின் நாடு என்பதை எண்ணும்போது மனம் கொள்ளும்
பெருமிதத்தால் புதிய சக்தி என்னுள் பிறக்கிறது.

அறிவை வளர்க்கும் நூல்கள் பல தோன்றிய நாடு
இத்தமிழ்நாடு. உலகில் இணையில்லா வீரவுணர்வுடைய மக்கள்
நிறைந்தது இத்தமிழ்நாடு. தேவலோக மங்கையரைப் போன்ற
அழகுடைய இளம் பெண்கள் நிறைந்தது இத் தமிழ்நாடு.

காவிரி தென்பெண்ணை பாலாறு ஆகிய ஆறுகள்
பாய்ந்து வளம் சேர்ப்பது இத்தமிழ்நாடு. புனல்வாதத்தில்
திருஞானசம்பந்தரின் ஏட்டினை ஏந்தியதால் செந்தமிழின் சுவை
மாந்திய வையை ஆறும், பொருநை என்னும் பேராரும்
பாய்ந்தோடுவதால் வளம் மிகுந்த நிலமாகத் திகழ்வது தமிழ்நாடு.

அகத்தியர் தமிழ்மொழியைச் சிவபெருமானிடம் கற்றார்.
தாம் கற்ற தமிழ்மொழியைத் தொல்காப்பியர் முதலான
சீடர்களுக்குக் கற்பித்தார். அம் மாமுனிவனான அகத்தியர் தங்கி
வாழ்ந்த பொதிகை என்னும் பெரிய மலையை உடையது தமிழ்நாடு.
இவ்வுலகத்தில் அரிய செல்வங்கள் எத்தனை எத்தனை உண்டோ
அத்தனை அத்தனையும் பெற்றுத் திகழ்வது தமிழ்நாடு.

நீல நிறமுடைய கடலலைகள் வந்து தவழும் கரையை
உடையது கன்னியாகுமரி. இங்கு கன்னியாகிய பகவதி நின்று

தவம் செய்கிறாள். இத்தகு சிறப்புடைய கன்னியாகுமரியைத் தெற்கு எல்லையாகவும், திருமால் கோயில் கொண்டுள்ள வேங்கட மலையை வடக்கு எல்லையாகவும் கொண்ட பெரிய நிலப்பரப்பை உடையது தமிழ்நாடு.

ஞானநூல்கள் பல வழங்கப்பெறுவதால் கல்வியென்னும் பெருஞ்செல்வத்தைப் பெற்றுச் சிறப்பது தமிழ்நாடு. ஈடு இணையில்லாப் பெருங்காப்பியத்தைப் படைத்தளித்த கம்பன் பிறந்த புகழை உடையது தமிழ்நாடு. இயல் இசை நாடகம் நாட்டியம் மருத்துவம் முதலான பற்பல துறை சார்ந்த அறிவுநூல்கள் பல படைக்கப்பட்டுள்ளதால் மிகப்பெரும் புகழைப் பெற்று விளங்குவது தமிழ்நாடு.

மொழி இனம் நாடு என்னும் வேறுபாடுகளால் பல இனங்களாக மக்கள் வாழ்கின்றனர். இவ்வாறு வேற்றுமை உடைய மக்கள் இனம் அனைத்திற்கும் பொதுவான அறநூலாகத் திருக்குறள் திகழ்கிறது. அத்திருக்குறளைப் படைத்து அளித்த வள்ளுவனால் வானளவு உயர்ந்த புகழைப் பெற்றுத் திகழ்வது தமிழ்நாடு. நிலமகளாகிய இளம்பெண் தன் மார்பகத்தே சூடியுள்ள மணிமாலை போன்று திகழ்வதும், கற்பார் நெஞ்சைக் கவர்ந்து கொள்ளும் கவிச்சுவை உடையதுமான சிலப்பதிகாரம் என்னும் காப்பியத்தைப் பெற்றுப் புகழ் உடையதாகத் திகழ்வது தமிழ்நாடு.

இலங்கை, புட்பகம், சாவகம் முதலான தீவுகள் பலவற்றையும் பழங்காலத்திலேயே போரிட்டு வென்றனர் தமிழர். அத்தீவுகளில் எல்லாம் சோழ அரசர் தம் புலிக்கொடியையும் பாண்டிய அரசர் தம் மீன்கொடியையும் நாட்டி அரசு புரிந்தனர். அத்தகு வீரம் பொருந்திய சோழர், பாண்டியர் ஆகிய மாமன்னர்களின் தாய்நாடாகத் திகழ்வது தமிழ்நாடு.

வாணை முட்டுமளவு உயர்ந்து நிற்பது இமயமலை. அதன் சிகரங்களையும் இடித்து தூளாக்கும் ஆற்றல் உடையவர் தமிழ் மன்னர். அவர்கள் கலிங்கம் முதலான அண்டை நாடுகளின் மீது போர் தொடுத்து வென்று அங்கெல்லாம் நல்லாட்சி நடத்தினர். சிறப்புடைய வீர மன்னர்கள் பலரும் வாழ்ந்திருந்த புகழூடையது தமிழ்நாடு.

பழங்காலத்தில் சீனம் மிசிரம் யவனம் உள்ளிட்ட உலக நாடுகள் பலவற்றிலும் சென்று வணிகம் செய்தனர் தமிழர். அந்நாடுகளில் எல்லாம் கலைகள், போர்நடத்தும் முறை, வணிகம்

முதலான இவை போன்ற பல அறிவுத்துறை நுட்பங்களை பரப்பினர். இதனால் உலகநாடுகளில் எல்லாம் பெரும் புகழ் பெற்றுத் திகழ்வது தமிழ்நாடு.

இத்தகைய எண்ணற்ற சிறப்புகளை எல்லாம் பெற்றுத் திகழும் செந்தமிழ் நாட்டின் பெயரைக் கேட்கும் அளவிலேயே காதித் தேன் வந்து பாய்ந்தது போல மனம் இன்பம் கொள்கிறது.

புதுமைப் பெண்

போற்றி போற்றி ஓர் ஆயிரம் போற்றி! நின் பொன்ன டிக்குபல் லாயிரம் போற்றிகாண்க
சேற்றி லேபுதி தாக முளைத்ததோர் செய்ய தாமரைத் தேமலர் போலொளி
தோற்றி நின்றனை பாரத நாட்டிலே துன்பம் நீக்கும் சுதந்திர பேரிகை
சாற்றி வந்தனை மாதரசே எங்கள் சாதி செய்த தவப்பயன் வாழி நீ!
மாதர்க் குண்டு சுதந்திரம் என்று நின்

வண்ம லர்த்திரு வாயின் மொழிந்தசொல்
நாதந் தானது நாரதர் வீணையோ?
நம்பிரான் கண்ணன் வேயங்குழு லின்பமோ?
வேதம் பொன்னுருக் கன்னிகை யாகியே
மேன்மை செய்தெமைக் காத்திடச் சொல்வதோ?
சாதல் மூத்தல் கெடுக்கும் அமிழ்தமோ?
தையல் வாழ்கபல் லாண்டுபல் லாண்டிங்கே!

அறிவு கொண்ட மனித வுயிர்களை
அடிமை யாக்க முயல்பவர் பித்தராம்
நெறிகள் யாவினும் மேம்பட்டு மானிடர்
நேர்மை கொண்டாயர் தேவர்க ளாதற்கே
சிறிய தொண்டுகள் தீர்த்தடிமைச் சுருள்
தீயிலிட்டுப் பொசுக்கிட வேண்டுமாம்

நறிய பொன்மலர் மென்சிறு வாயினால்
நங்கை கூறும் நவீனங்கள் கேட்டீரோ!

ஆணும் பெண்ணும் நிகரெனக் கொள்வதால்!
அறிவி லோங்கிஇவ் வையம் தழைக்குமாம்
பூணு நல்லறத் தோடிங்குப் பெண்ணுருப்
போந்து நிற்பது தாய்சிவ சக்தியாம்
நாணும் அச்சமும் நாய்கட்கு வேண்டுமாம்
ஞான நல்லறம் வீர சுதந்திரம்
பேணு நற்குடிப் பெண்ணின் குணங்களாம்
பெண்மைத் தெய்வத்தின் பேச்சுகள் கேட்டீரோ!

நிலத்தின் தன்மை பயிர்க்குள தாக்குமாம்
நீசத் தொண்டு மடமையும் கொண்டதாய்
தலத்தில் மாண்புயர் மக்களைப் பெற்றிடல்
சால வேயரி தாவதொர் செய்தியாம்
குலத்து மாதர்க்குக் கற்பியல் பாகுமாம்
கொடுமை செய்தும் அறிவை யழித்துமந்
நலத்தைக் காக்க விரும்புதல் தீமையாம்
நங்கை கூறும் வியப்புகள் கேட்டீரோ!

புதுமைப் பெண்ணிவள் சொற்களும் செய்கையும்
பொய்ம்மை கொண்ட கலிக்குப் புதிதன்றிச்
சதுமறைப்படி மாந்தர் இருந்தநாள்
தன்னி லேபொது வான வழக்கமாம்
மதுரத் தேமொழி மங்கையர் உண்மைதோர்
மாத வப்பெரி யோருட னொப்புற்றே
முதுமைக் காலத்தில் வேதங்கள் பேசிய
முறைமை மாறிடக் கேடு விளைந்ததாம்.

நிமிர்ந்த நன்னடை நோர்கொண்ட பார்வையும்
நிலத்தில் யார்க்கும் அஞ்சாத நெறிகளும்,
திமிர்ந்த ஞானச் செருக்கும் இருப்பதால்
செம்மை மாதர் திறம்புவ தில்லையாம்
அமிழ்ந்து பேரிரு ளாமறி யாமையில்
அவல மெய்திக் கலையின்றி வாழ்வதை

உமிழ்ந்து தள்ளுதல் பெண்ணற மாகுமாம்
உதய கன்னி உரைப்பது கேட்டீரோ!

உலக வாழ்க்கையின் நுட்பங்கள் தேரவும்
ஒது பற்பல நூல்வகை கற்கவும்
இலகு சீருடை நாற்றிசை நாடுகள்
யாவுஞ் சென்று புதுமை கொணர்ந்திங்கே
திலக வாணுத லார்நாங்கள் பாரத
தேச மோங்க உழைத்திடல் வெண்டுமாம்
விலகி வீட்டிலோர் பொந்தில் வளர்வதை
வீரப் பெண்கள் விரைவில் ஒழிப்பாராம்.

சாத்தி ரங்கள் பலபல கற்பராம்
சவுரி யங்கள் பலபல செய்வராம்
மூத்த பொய்ம்மைகள் யாவும் அழிப்பராம்
மூடக் கட்டுக்கள் யாவுந் தகர்ப்பராம்

காத்து மானிடர் செய்கை யனைத்தையும்
கடவு ளாக்கினி தாகச் சமைப்பராம்
ஏத்தி ஆண்மக்கள் போற்றிட வாழ்வராம்
இளைய நங்கையின் எண்ணங்கள் கேட்டீரோ!

போற்றி, போற்றி, ஜயஜய போற்றிஇப்
புதுமைப் பெண்ணொளி வாழ்பல் லாண்டிங்கே
மாற்றி வையம் புதுமை யுறச்செய்து,
மனிதர் தம்மை அமரர்க ளாக்கவே
ஆற்றல் கொண்ட பராசக்தி யன்னைநல்
அருளினா லொரு கன்னிகை யாகியே
தேற்றி உண்மைகள் கூறிட வந்திட்டாள்
செல்வம் யாவினும் மேற்செல்வம் எய்தினோம்.

அருஞ்சொற் பொருள் :

போற்றி - வாழ்க, செய்ய தாமரை - சிவந்த தாமரைப் பூ,
தே மலர் - இனிய மலர், தோற்றி- தோற்றம் கொண்டு, பேரிகை -
முரசு, சாற்றி - சொல்லி, வந்தனை - வந்தாய், மாதரசே - பெண்
ணினத்தின் தலைவியே, நம்பிரான் - நம் தலைவன், நறிய -

மணமுடைய, **நவீனங்கள்** - புதுமைகள், **தலத்தில்** - உலகில், **சாலவே** - மிகுதியாகவே, **சதுமறை** - நான்கு வேதங்கள், **மதுரத் தேன்மொழி** - இனிய தேன் போன்ற சொல், **நாற்றிசை** - நான்கு திசைகள், **வாணுதல்** - ஒளி உடைய நெற்றி, **ஜெயஜெய** வெற்றி வெற்றி, **சாத்திரங்கள்** - அறிவு நூல்கள், **அமரர்கள்** - தேவர்கள்.

திரண்ட பொருள் :

வாழ்க வாழ்க பெண்ணே நீ வாழ்க. உனக்கு ஆயிரம் வாழ்த்துரைகள் சொல்கிறேன். பொன் போன்று ஒளிரும் நின் திருப்பாதங்களில் பல்லாயிரம் வாழ்த்துகளைச் சமர்ப்பிக்கின்றேன்.

பெண்ணே, சேற்றிலே முளைத்த இனிய செந்தாமரை மலர் போன்று பேரொளி வீசத் தோற்றம் கொண்டு நிற்கின்றாய். அடிமைப் பட்டுக் கிடக்கும் இப்பாரத நாட்டின் துன்பத்தை நீக்குதற் பொருட்டு விடுதலை முரசினை முழக்கி வருகின்றாய். நின் வருகை எங்கள் இனம் செய்த தவத்தின் பயன். ஆதலால் நீ வாழ்க வாழ்க.

அழகிய பூ போன்ற நின் திருவாயினைத் திறந்து பெண்களுக்கும் சுதந்திரம் உண்டு; அவர்கள் அடிமைகள் அல்லர் என முழங்கினாய். இனிய அம் முழக்கம் தேவமுனிவனான நாரதனின் வீணையில் இருந்து எழுந்த இசை தானோ? அல்லது கண்ணனின் புல்லாங்குழலில் தோன்றும் வேணுகானமோ? வேதமே அழகிய இளம்பெண் உருக் கொண்டு எழுந்து வந்து எம்மைக் காத்திட இம்முழக்கத்தைச் செய்கிறதோ? மூப்பினையும் இறப்பினையும் அழித்துச் சாகா வரத்தைத் தரும் அமிழ்தமோ? பெண்ணே நீ வாழ்க. பல்லாண்டு பல்லாண்டு வாழ்வாயாக.

ஆற்றிவு கொண்ட மானுடப் பிறவியான பெண்களை அடிமையாக்க முயல்பவர் பித்தர்களே. பெண்ணடிமையைக் கூறும் பழமையான நூல்களைத் தீயில் இட்டுப் பொசுக்க வேண்டும். வாழ்வியல் முறைகளில் மேம்பட்டு மானுடர் யாவரும் தேவர்களாக உயர்ந்திட வேண்டும் என்னும் இதுவரை அறியாத புதுமை மொழிகளை எல்லாம் மணம் வீசும் பொன்மலர் போன்ற வாய் திறந்து நங்கையர் கூறுவதைக் கேட்டீரோ?

ஆணும் பெண்ணும் சமம் என்னும் அறிவார்ந்த கொள்கையால் இவ்வுலகம் தழைக்கும். பெண்ணுரு தாங்கி நல்லறங்களைச் செய்வது உலக உயிர்களுக்கெல்லாம் தாயாகிய

சிவசக்தியே என்பதை உணர வேண்டும். நாணமும் அச்சமும் பெண்களுக்கு வேண்டுவன அல்ல; அவை, இழி நாயினுக்கு வேண்டுவன ஆகும். அறம் அறிவு வீரம் விடுதலை உணர்வு ஆகியனவே நற்குடியில் பிறந்த பெண்களுக்கு உரிய குணங்களாகும்.

நிலத்தின் தன்மை அந்நிலத்தில் வளர்ந்த பயிர்களுக்கும் உரியதாக இருப்பதைக் காணலாம். அவ்வாறே தாயின் குணமே அவள் பெற்றெடுக்கும் குழந்தைகளுக்கும் உரியதாகும் அன்றோ? இழிந்த அடிமைத்தனமும் மடமையும் கொண்ட பெண்ணொருத்தி அறிவிற் சிறந்த மாட்சிமையுடைய மக்களைப் பெறுவது உலகில் அரிய செயலாகுமன்றோ? நற்குடியில் பிறந்த பெண்டிர்க்குக் கற்பு என்பது பிறப்பிலேயே இயல்பாகத் தோன்றுவது ஆகும். அதை விடுத்துக் கொடுமைகள் பல செய்தும் கல்வி கேள்வி முதலானவற்றை அவர்க்கு நல்காது அவர்தம் அறிவை அழித்து கற்பினைக் காக்க எண்ணுவது தீமையே செய்யும் என புதுமைப்பெண் கூறுவதைக் கேட்டீரோ?

புதுமைப்பெண்ணின் சொல்லும் செயலும் பொய்மை நிறைந்த இக் கலிகாலத்தில் புதியது போன்று தோன்றும். ஆனால் இவையெல்லாம் நால்வேதக் கருத்துக்களை மீறாது வேதமரபின்படி மக்கள் வாழ்ந்த பழங்காலத்திலே இருந்த பொதுவான வழக்குகளே ஆகும். இனிய நன்மொழிகளைப் பேசும் பெண்கள் அறிவினைத் தேடுதலில் சான்றோர்களுக்கு நிகராக அக்காலத்தில் விளங்கினர். ஆனால் வேதங்கள் சொல்லும் வாழ்வியல்முறைகள் எல்லாம் தற்காலத்தில் மாறியதால் பெண்ணடிமை என்னும் கேடு விளைந்தது.

நாணத்தால் தலை குனிந்து நடவாமல் நேர் கொண்ட பார்வை யுடனும் பேதமையையும் மூடத்தனத்தையும் கட்டாயப்படுத்தும் வீணர்கள் யாவராயினும் அத்தகையோருக்கு அஞ்சாத வாழ்வியல் நெறிமுறைகளும் தெளிந்த அறிவால் உண்டாகும் செருக்கும் உடையோராக விளங்கும் பெண்கள் அறநெறியில் இருந்து துளியும் மாறுபடுவதில்லை. எனவே அறியாமை என்னும் பேரிருளில் மூழ்கித் துன்பம் அடைந்து இன்பமின்றி வாழ்கின்ற இழிவான அடிமை வாழ்வைப் பழித்துப் புறந்தள்ளி வாழ்கின்ற வாழ்வே பெண்ணுக்குரிய அறநெறியாகும் எனப் புதுப்பெண் கூறும் உரையைக் கேட்பீராக.

பல்வேறு துறைகளில் நாளும் புதுமைகள் வளர்கின்ற இவ்வுலகின் வாழ்வியல் நுட்பங்களைக் கற்றிடல் வேண்டும். அதன் பொருட்டு உலகநாடுகள் பலவற்றிற்கும் சென்று அங்குள்ள புதுமை அறிவுகளைக் கொண்டு வந்து இவ்விந்திய நாட்டினை உயர்த்த வேண்டும். இதுவே ஒளிவீசும் நெற்றியில் மங்கலத் திலகம் அணிந்த பெண்களின் செயலாக இருத்தல் வேண்டுமே அல்லாது பொதுவாழ்விலிருந்து விலகி வீட்டினில் ஒரு பொந்தினில் வாழும் எலியைப்போல வாழும் அடிமை வாழ்வைப் இந்தியத் திருநாட்டின் வீரப்பெண்கள் விரைந்து ஒழித்திடல் வேண்டும்.

பெண்கள், பற்பல அறிவு நூல்களைக் கற்றிடல் வேண்டும். அதன் பயனால் வாழ்வின் வசதிகளைப் பெருக்கிட வேண்டும். பழங்காலப் பொய்கள் அனைத்தையும் ஒருங்கே அழித்திட வேண்டும். மூடத்தனம் என்னும் தளைகளை உடைத்தெறிய வேண்டும். தெய்வம் மகிழும் வண்ணம் அறவாழ்வினைக் காத்து ஒம்பிட வேண்டும். இத்தகு அறிவார்ந்த அறவாழ்வால் ஆடவரும் புகழ்ந்து போற்றிடும் வண்ணம் வாழ்தல் வேண்டும் என இளமைத்தன்மை மாறாத அழகிய புதுமைப்பெண் கூறும் கருத்துக்களைக் கேட்பீராக.

வாழ்க வாழ்க. வெற்றி வெற்றி. வெற்றியுடன் பல்லாண்டு வாழ்க. புதுமைப்பெண் என்னும் உலகின் இருள் நீக்கும் பேரொளி பல்லாண்டு வாழ்க. மடமையில் மூழ்கிய இவ்வுலகத்தை மாற்றி புதுமையாம் நல்லுலகத்தை உருவாக்க பராசக்தியின் பேரருளால் பெண்ணுரு கொண்டு புதுமைப்பெண் வந்துள்ளாள். அதனால் உலகில் உள்ள செல்வம் யாவற்றிலும் உயர்ந்த பெருஞ்செல்வத்தை நாம் பெற்றுள்ளோம்.

பயிற்சி வினாக்கள்

1. மகா கவி எனப் போற்றப்படுபவர் யார்?
2. பாரதியார் எப்போது பிறந்தார்?
3. பாரதியாரின் பிறப்பிடம் எது?
4. பாரதியாரின் இயற்பெயர் என்ன?
5. பாரதியாரின் பெற்றோர் யாவர்.
6. பாரதியார் பணியாற்றிய பத்திரிக்கைகள் யாவை?
7. காதில் தேன் வந்து பாய்வது எதனால்?

8. தமிழ்நாட்டின் திருமேனியில் ஓடும் ஆறுகள் எவை?
9. முத்தமிழ் மாமுனி எனக் குறிப்பிடப் பெறுபவர் யார்?
10. மாலவன் குன்றம் எது?
11. தமிழகம் எதனால் வான்புகழ் பெற்றது?
12. மணியாரம் எனச் சிறப்பிக்கப்படும் நூல் எது?
13. பழங்காலத்தில் தமிழர் வணிகம் செய்த உலகநாடுகள் எவை?
14. புதுமைப்பெண் என்னும் கவிதையை இயற்றியவர் யார்?
15. பித்தர்கள் எனப் பாரதியாரை யாரைச் சாடுகிறார்?
16. எதனைத் தீயில் இட்டுப் பொசுக்க வேண்டும் எனப் பாரதி கூறுகிறார்.
17. உலகம் தழைப்பதற்கான வழி யாது?
18. நாணமும் அச்சமும் எவற்றிற்கு வேண்டும்?
19. செம்மை மாதரின் பண்புகள் யாவை?
20. எதனை உமிழ்ந்து தள்ளுதல் வேண்டும் என்கிறார் பாரதி.
21. செந்தமிழ் நாடு என்னும் கவிதையின் பொருளைத் திரட்டு க கட்டுரை ஒன்று வரைக.
22. புதுமைப்பெண் குறித்துப் பாரதியார் கூறுவனவற்றைத் தொகுத்து எழுதுக.

பாரதிதாசன்

இருபதாம் நூற்றாண்டில் தமிழகத்தில் வாழ்ந்த இணையற்ற இரு கவிஞர்கள் பாரதியாரும் பாரதிதாசனும் ஆவர். பாரதியாரின் பாட்டுத் திறத்தால் அவர்பால் ஈர்க்கப்பட்டோர் பலர். அத்தகையோருள் பாண்டிச்சேரி எனப்படும் புதுச்சேரியில் தோன்றிய சுப்புரத்தினமும் ஒருவராவார். பாரதியாரால் நாட்டுக்கு அறிமுகப் படுத்தப்பட்ட கவிஞரான சுப்புரத்தினம் பாரதியின் மேல் கொண்ட பற்றால் கனக. சுப்புரத்தினம் என்னும் தன்னுடைய இயற்பெயரைப் பாரதிதாசன் என மாற்றிக்கொண்டார்.

பாரதி தாசன் புதுவையில் கனகசபை இலக்குமி அம்மையார் என்னும் இணையருக்கு மகனாக 29 - 04 - 1891 அன்று பிறந்தார். பெற்றோர் இவருக்கு இட்ட பெயர் சுப்புரத்தினம் என்பதாகும். தமிழாசிரியராகத் தன் வாழ்வினைத் தொடங்கிய பாரதிதாசன் தொடக்கத்தில் சுப்பிரமணியதுதி முதலான பக்திப்பொருண்மை உடைய நூல்களை இயற்றினார். பின்னர் அக்காலத்தில் தமிழகத்தில் மிக வேகமாகப் பரவி வந்த திராவிடக் கழகத்தின் பகுத்தறிவுக் கோட்பாட்டில் திளைத்தார். சாதி மதச் சமூகங்களைச் சாடியும் பெண்ணடிமையை எதிர்த்தும் சமூக விடுதலை வேண்டியும் இவர் பாடிய பாடல்கள் என்றும் தனித்துவம் உடைய கவிதைகளாகும். தமிழ்மொழி இன உணர்வுப் பொங்கித் ததும்பும் கவிதைப் புனைந்து தமிழரிடையே மொழிப்பற்றையும் இனப்பற்றையும் வளர்த்தவர் இவர். மதத்தின் பெயரால் நாட்டில் பரவியிருந்த மூடத்தனத்தை எதிர்த்துப் புரட்சிக்கரமானப் பாடல்களைப் பாடிய இக்கவிஞரைத் தமிழகம் பாவேந்தர் என்றும் புரட்சிக்கவி என்றும் இன்றளவும் போற்றிப் புகழ்கிறது.

புரட்சிக்கவி, எதிர்பாராத முத்தம், தமிழ்ச்சியின் கத்தி, குடும்ப விளக்கு, இருண்ட வீடு, அழகின் சிரிப்பு, காதலா கடமையா, பிசிராந்தையார், சஞ்சீவி பர்வதத்தின் சாரல், பாண்டியன் பரிசு, குறிஞ்சித்திட்டு முதலிய பல சிறந்த நூல்களைப் படைத்தளித்தவர் இவர். 'குயில்' என்னும் பத்திரிக்கையினைத் தொடங்கி அதன்வழி பகுத்தறிவுக் கோட்பாடுகளைப் பரப்பினார். இவரின் வழித் தோன்றல்களாகப் பலர் உருவாகினர். இத்தகையோரைப் பாரதி

தாசன் பரம்பரை எனக் குறிப்பிடுவது வழக்காக உள்ளது. இவர் படைத்த பிசிராந்தையர் என்னும் நூலிற்காக இவருக்கு 1970-ஆம் ஆண்டு சாகித்ய அகாதெமி விருது வழங்கப்பட்டது.

அழகு

காலையினம் பரிதியிலே அவளைக் கண்டேன்!
கடற்பரப்பில், ஒளிப்புனலில் கண்டேன்! அந்தச்
சோலையிலே, மலர்களிலே, தளிர்கள் தம்மில்,
தொட்ட இடம் எலாம்கண்ணில் தட்டுப் பட்டாள்!
மாலையிலே மேற்றிசையில் இலகு கின்ற
மாணிக்கச் சுடரிலவள் இருந்தாள்! ஆலஞ்
சாலையிலே கிளைதோறும் கிளியின் கூட்டந்
தனில்அந்த 'அழகெ'ன்பாள் கவிதை தந்தாள்.

சிறுகுழந்தை விழியினிலே ஒளியாய் நின்றாள்;
திருவிளக்கில் சிரிக்கின்றாள்; நாரெ டுத்து
நறுமலரைத் தொடுப்பாளின் விரல்வ ளைவில்
நாடகத்தைச் செய்கின்றாள்; அடடே செந்தோள்
புறத்தினிலே கலப்பையுடன் உழவன் செல்லும்
புது நடையில் பூரித்தாள்; விளைந்த நன்செய்
நிறத்தினிலே என்விழியை நிறுத்தினாள்; என்
நெஞ்சத்தில் குடியேறி மகிழ்ச்சி செய்தாள்.

திசைகண்டேன், வான்கண்டேன், உட்புறத்துச்
செறிந்தனவாம் பலப்பலவும் கண்டேன் யாண்டும்
அசைவனவும் நின்றனவும் கண்டேன். மற்றும்
அழகுதனைக் கண்டேன் நல் லின்பங் கண்டேன்.
பசையுள்ள பொருளிலெலாம் பசையவள் காண்!
பழுமையினாள் சாகாத இளையவள் காண்!
நசையோடு நோக்கடா எங்கும் உள்ளாள்!
நல்லழகு வசப்பட்டால் துன்பம் இல்லை!

அருஞ்சொற் பொருள் :

இளம் பரிதி - உதய சூரியன், **மேற்றிசை** - மேற்குத் திசை, **இலகுகின்ற** - விளங்குகின்ற, **ஆலம்**- ஆலமரம், **நறுமலர்** - வாசமுடைய பூ, **செந்தோள்** - சிவந்த தோள், **யாண்டும்** - எங்கும், **பசை** - அழகு, **நசை** - விருப்பம், **வசப்படுதல்** - ஆட்படுதல்,

திரண்ட பொருள் :

காலைப்பொழுதில் கீழ்வானத்தில் எழுகின்ற உதய சூரியனின் ஒளிக்கதிர்களில் அழகாகிய பெண்ணைக் கண்டேன். நீலத்திரைகள் நித்தம் தத்தும் கடலின் மேற்பரப்பில் பட்டுத் தெறிக்கும் ஒளியில் அழகினைக் கண்டேன். சோலைகளில் அழகைக் கண்டேன். அச் சோலைகளில் பூத்துக் குலுங்கும் பூக்களிலும் பச்சைப் பசேலெனத் தழைத்துள்ள தளிர்களிலும் அழகினைக் கண்டேன். இவ்வாறு தொட்ட இடமெல்லாம் அவ்வழகாகிய பெண் கண்ணில் தட்டுப்பட்டாள். மாலைப்பொழுதில் மேற்கு திசையில் அந்தி வானத்தில் தெரியும் மாணிக்க ஒளியில் அவ்வழகுப்பெண் நிறைந்து இருக்கின்றாள். தோப்பாகத் தழைத்துள்ள ஆலமரத்தின் கிளைகளில் வாழும் கிளிகளின் கூட்டத்திலும் அழகென்னும் அப்பெண் இன்பம் என்னும் கவிதையைத் தருகின்றாள்.

கபடமற்ற இளங்குழந்தைகளின் சிறிய கண்களில் அழகாகிய அப்பெண் ஒளியாகத் திகழ்கின்றாள். இருளோட்டும் திருவிளக்கின் ஒளியில் எழிலாகச் சிரிக்கின்றாள். வாசமலரைச் சரமாகத் தொடுக்கின்ற பெண்ணவளின் விரல் வளைவில் அழகுமகள் நாடகம் ஆடுகின்றாள். தோளின்மேல் கலப்பையினைச் சுமந்து இளங்காலைப்பொழுதில் வயல் நோக்கிச் செல்லும் உழவனின் நடையில் களிநடனம் புரிகின்றாள். நெல்லும் கரும்பும் மஞ்சளும் இஞ்சியும் விளைந்துள்ள நிலத்தின் பலவாகத் தோன்றும் நிறத்தினிலே தோன்றிய அழகாகிய அவ்விள மகள் என் நெஞ்சத்தில் குடியேறி என்னை மகிழ்ச்சி உறச் செய்கின்றாள்.

உலகின் எண்திசைகளைப் பார்க்கின்றேன், அத்திசைகளில் எல்லாம் உள்ள மலை ஆறு வயல் எனப் பலவிதமாகப் பரந்துள்ள பொருள்களை எல்லாம் பார்க்கின்றேன், வான்வெளியைப் பார்க்கின்றேன், இங்கெல்லாம் நிறைந்துள்ள உயிர்களையும்

உயிரற்ற பொருட்களையும் பார்க்கின்றேன். அவற்றில் எல்லாம் அழகினைக் கண்டு இன்பம் கொள்கின்றேன். அழகு நிறைந்த பொருள்களில் எல்லாம் அழகாகிய அப்பெண் வாழ்கிறாள். அவ்வழகாகிய பெண் இவ்வுலகு தோன்றிய காலத்தில் தோன்றியவள். அதனால் மூப்பினை உடையவள். என்றும் அழியாது உறைபவள் அதனால் இளையவள். இவ்வாறு மூத்தவளாகவும் இளையவளாகவும் அழகாகிய பெண் வாழ்வதை அறிந்துகொள்ள வேண்டும். எனவே விருப்பத்தோடு தோடுவோர்க்கு எங்கும் நிறைந்த நிறைபொருளாக அவ்வழகுப்பெண் உள்ளால். அவ் அழகுப்பெண்ணின் வசப்பட்டுவிட்டால் மனதில் துன்பம் தான் ஏது? எனவே இன்பம் தரும் அழகின் வசப்படுவோம்.

தமிழனுக்கு வீழ்ச்சியில்லை

தமிழனுக்கு வீழ்ச்சியில்லை; தமிழன் சீர்த்தி தாழ்வதில்லை! தமிழ்நாடு, தமிழ் மக்கள் தமிழ்என்னும் பேருணர்ச்சி இந்நாள் போலே தமிழ்நாட்டில் எந்நாளும் இருந்ததில்லை! தமிழர்க்குத் தொண்டுசெய்யும் தமிழ் னுக்குத் தடைசெய்யும் நெடுங்குன்றும் தூளாய்ப் போகும்! தமிழுக்குத் தொண்டுசெய்வோன் சாவ தில்லை தமிழ்த்தொண்டன் பாரதிதான் செத்த துண்டோ?

தமிழகத்தில் மலைபோன்ற செல்வத் தாரும், தம்ஆணை பிறர்ஏற்க வாழு வாரும், தமிழர்க்கோ தமிழுக்கோ இடையூ றொன்று தாம்செய்து வாழ்ந்தநாள் மலையே நிற்பே! உமிழ்ந்தசிறு பருக்கையினால் உயிர்வாழ் வாரும் உரமிழந்து சாக்காட்டை நண்ணு வாரும்! தமிழ்என்று தமிழரென்று சிறிது தொண்டு தாம்புரிவார் அவர்பெருமை அரசர்க் கில்லை!

ஒருதமிழன் தமிழர்க்கே உயிர்வாழ் கின்றான்; உயிர்வாழ்வோன் தமிழர்க்கே தனை கின்றான்; அரியபெருஞ் செயலையெலாம் தமிழ்நாட் டன்பின்

ஆழத்தில் காணுகின் றான்! தமிழன், இந்நாள்.
பெரிதான திட்டத்தைத் தொடங்கி விட்டான்;
“பிறந்துளார் தமிழறிஞர் ஆதல் வேண்டும்;
வருந்தமிழர் வையத்தை ஆளவேண்டும்”
வாழ்கதமிழ்! இவ்வையம் வாழ்க நன்றே!

அந்நாளின் இலக்கியத்தை ஆய்தல் ஒன்றே
அரும்புலமை எனும்மடமை அகன்ற திங்கே!
இந்நாளிற் பழந்தமிழிற் புதுமை ஏற்றி
எழுத்தெழுத்துக் கிளிப்பேற்றிக் கவிதை தோறும்
தென்நாட்டின் தேவைக்குச் சுடரை யேற்றிக்
காவியத்தில் சிறப்பேற்றி, இந்த நாடு
பொன்னான கலைப்பேழை என்று சொல்லும்
புகழேற்றி வருகின்றார் - அறிஞர் வாழ்க!

அருஞ்சொற் பொருள் :

சீர்த்தி - புகழ், நெடுங்குன்றம் - பெரியமலை, மலை
ஏறிற்று - அழிந்துவிட்டது, உமிழ்ந்த - வாயிலிருந்து உமிழப்பட்ட,
பருக்கை - சோறு, சாக்காடு - இறப்பு, நண்ணுவார் - அணுகிச்
செல்வார், ஈகின்றான் - தருகின்றான், வரும் தமிழர் -
வருங்காலத் தமிழர், வையம் - உலகம், பேழை - பெட்டி.

திரண்ட பொருள் :

தமிழினம் மிகப்பெரும் பழமை உடையது. மக்களினத்தின்
முதற்குடி என அறிஞர்களால் எண்ணப்படுவது. கல்தோன்றி
மண்தோன்றா காலத்தே வானோடு முன் தோன்றிய
மூத்தகுடியாகத் திகழ்வது தமிழ்க்குடி. ஆயினும் தமிழினம், தமிழ்க்
குடி, தமிழ்மொழி என்னும் உணர்ச்சிப்பெருக்கு இக்காலத்தில்
உள்ளது போல் இதற்குமுன் எக்காலத்திலும் இருந்ததில்லை.
எனவே தமிழ்க்குடியில் தோன்றும் தமிழனுக்கு என்றும் வீழ்ச்சி
என்பது இல்லை. அவ்வாறே தமிழினின் பல்லாண்டு காலப் புகழுக்கு
என்றும் தாழ்ச்சி இல்லை.

தமிழ்க்குடிக்குத் தொண்டு செய்யும் தமிழனுக்குத்
தடையாக பெரியமலையே வந்து நின்றாலும் அதுவும் தூள்தூளாய்ச்

சிதறிப் போகும். தமிழுக்கும் தமிழினத்திற்கும் தொண்டு செய்வோர்
இவ்வுலகில் இருந்து மறைந்தாலும் புகழால் என்றும் மறையாது
நிலைத்து வாழ்வார். தமிழ்த்தொண்டு புரிந்த பாரதி இன்றும்
புகழோடு போற்றப்படுவது இதற்கு நல்ல சான்றாகும்.

மலை போன்று செல்வத்தைக் குவித்து வைத்து வாழும்
பெருந்தனக்காரர்களாயினும், அதிகாரத்தால் தம் ஆணையைப்
பிறர் ஏற்கச் செய்து வாழும் ஆட்சியாளர்களாயினும்
தமிழ்மொழிக்கும் தமிழினத்தார்க்கும் இன்னல் செய்து வாழ்ந்த
காலம் மாறிவிட்டது. அத்தகையோரை அண்டி அவர் அளிக்கும்
எச்சில் சோற்றை உண்டு, உயிர் வாழ்ந்து செத்து மடிவோராயினும்
பெருஞ்செல்வமுடைய பேரரசர்களே ஆயினும் தமிழுக்குச்
சிறிதளவேனும் தொண்டு செய்து வாழ்வாருக்கு சற்றேனும்
இணையாவதில்லை.

தமிழனொருவன் தமிழ்க்குடிக்காகத் தொண்டாற்று
கின்றான் என்றால் அவன் தன் வாழ்வினையே தமிழர்க்காகத்
தானமாகத் தருகின்றான். வாழ்க்கை வளம் கல்வி முதலான
அரியபெரிய செயல்கள் அனைத்தையும் தமிழ்நாட்டின்பால்
கொண்ட அன்பு ஒன்றிலேயே அவன் காணுகின்றான். தமிழர்
எல்லோரும் தமிழறிவு பெற்று அறிஞர்களாக வேண்டும்,
அவ்வறிவால் எதிர்காலத் தமிழன் இவ்வுலகத்தையே ஆள
வேண்டும், தமிழ் வாழ வேண்டும், இந்த உலகம் தமிழால்
வாழவேண்டும் என்னும் தன் வாழ்நாள் திட்டத்தை இன்றைய
தமிழன் வகுத்து அதனை நடைமுறைப்படுத்த தொடங்கி விட்டான்.
எனவே தமிழனுக்கு என்றும் வீழ்ச்சியில்லை, தமிழன் புகழ்ச்சிக்கு
என்றும் தாழ்ச்சி இல்லை.

இலக்கண இலக்கியத்தை ஆய்ந்து நுண்பொருள்
காண்பது ஒன்றே தமிழ்ப்புலமை என்ற மடமை இன்று
மாய்ந்துவிட்டது. இன்றோ பழந்தமிழில் புதுமைகள் பலவற்றை
ஏற்றுகின்றனர். அதனால் எழுத்துக்கு எழுத்து இனிமையைக்
கூட்டுகின்றனர். படைக்கும் கவிதைகளில் எல்லாம் தென்னாடாம்
தமிழ்நாட்டின் உயர்வுக்கான அறிவு ஒளியை ஏற்றுகின்றனர்.
சிறப்பான காவியங்களைப் படைத்தளிக் கின்றனர். இவ்வாறு
துறைதோறும் சிறப்பினைச் செய்து தமிழகம் உலகத்தின்
கலைப்பெட்டகம் எனப் புகப்படும் அளவிற்குப் புதுமைகளை செய்து
வருகின்றனர். அத்தகு தமிழறிஞர்கள் வாழ்க ... வாழ்க.

பயிற்சி வினாக்கள்

1. பாரதிதாசனின் இயற்பெயர் என்ன?
2. பாரதிதாசன் எப்போது எங்கே பிறந்தார்?
3. பாரதிதாசனின் பெற்றோர் யார்?
4. புரட்சிக்கவி என்னும் சிறப்புப் பெயருக்கு உரியவர் யார்?
5. பாரதிதாசனுக்கு சாகித்திய அகதெமி விருது எந்நூலிற்காகக் கிடைத்தது?
6. அழகு என்னும் கவிதையைப் பாடியவர் யார்?
7. அழகு என்னும் கவிதைப்பெண்ணின் திறத்தைப் பாரதிதாசன் எங்ஙனம் விளக்கியுள்ளார்?
8. அழகுப்பெண் வாழ்மிடங்கள் குறித்துப் பாரதிதாசன் கூறுவன யாவை?
9. அழகு என்னும் கவிதையின் திரண்ட கருத்தை விளக்கி வரைக.
10. தமிழுக்குத் தொண்டு செய்வோனின் நிலை யாது எனப் பாரதிதாசன் கூறுகிறார்?
11. தமிழனுக்கு வீழ்ச்சி இல்லை என்பதற்கான காரணங்களாகப் பாரதிதாசன் சுட்டுவன யாவை?
12. தமிழ்த்தொண்டு குறித்துப் பாரதிதாசன் கூறுவனவற்றை விளக்குக.
13. தமிழறிஞர் செயல் குறித்துப் பாரதிதாசன் கூறுவனவற்றைத் தொகுத்துக் கூறுக.

கவிமணி தேசிக விநாயகம் பிள்ளை

கவிமணி தேசிகவிநாயகம் பிள்ளை நாகர்கோவிலுக்கு அருகில் உள்ள தேரூர் என்னும் ஊரில் 27.07.1876 அன்று பிறந்தார். இவருடைய தந்தையார் பெயர் சிவதாணுப்பிள்ளை என்பதாகும். தாயார் பெயர் ஆதிலெட்சுமி அம்மாள். ஆசிரியராகப் பணியாற்றிய இவர் காந்தியைப் போன்று எளிமையான வாழ்க்கையை வாழ்ந்தார். தமிழ் மரபு கவிதைகளை இயற்றும் திறம் உடைய இவர் புதிய வடிவிலான கவிதைகளையும் இயற்றுவதில் திறமை பெற்றிருந்தார். தமிழ் யாப்பு வடிவங்களில் இயற்றுவதற்குக் கடினமானது வெண்பா யாப்பு ஆகும். கவிமணி தேசிக விநாயகம் வெண்பா யாப்பினைப் படைப்பதில் தனித் திறமை உடையவராகத் திகழ்ந்தார். இவருடைய கவிதைகள் எளிய நடையில் இனிமை பயப்பனவாக உள்ளன. இவர் வாழ்ந்த காலத்தில் சமூகத்தில் நிலவிய பழமைவாதக் கருத்துக்களை இவர் ஏற்கவில்லை. தெளிந்த முற்போக்குக் கருத்துக்களை உடையவராகத் திகழ்ந்தார். அக்கருத்துக்கள் இவர்தம் கவிதைகளில் பொதிந்து காணப்படுகின்றன.

தேசிய விநாயகம் பிள்ளையவர்கள் பாடிய பாடல்கள் மலரும் மாலையும் என்னும் பெயரில் தொகுக்கப்பட்டுள்ளன. பாரதியார் போல் இவரும் தமிழ் மக்களிடையே வழங்கிவந்த சில நாட்டுப்புறப் பாடல்களின் இசை வடிவங்களைப் பயன்படுத்திப் பாடல்கள் இயற்றியுள்ளார். 'ஆண்டிப்பண்டாரம் - உனை வேண்டிக் கொண்டேனே' என்பது ஒரு நாட்டுப்புறப் பாடல். அப்பாடலின் மெட்டில் 'தீண்டாதார் விண்ணப்பம்' என்ற பாடலைக் கவிமணி இயற்றியுள்ளார். அவ்வாறே, 'நினைப்பது எப்போது நெஞ்சே' என்ற மெட்டில் தீண்டாமைபற்றிய மற்றொரு பாடலையும் இவர் பாடியுள்ளார். மேலும், அக்காலக் கவிஞர்கள் பலரும் பாடிய ஆனந்தக் களிப்பு என்ற கவிதை வடிவிலும் இவர் பாடலை இயற்றியுள்ளார். இவ்வாறு பாமர மக்களின் இசை வடிவத்தில் கவிதைகளைப் பாடித் தந்த இவரின் பாடல்களின் சிறப்பினை உணர்ந்த கரந்தை உமாமகேசுவரனார் இவருக்குக் கவிமணி என்னும் சிறப்புப் பெயரை வழங்கினார். அன்று முதல் தமிழகம்

இவரைக் கவிமணிதேசிக விநாயகம் பிள்ளை என்றே வழங்கி வருகிறது.

கவிமணி தேசிக விநாயகம் பிள்ளையின் மற்றொரு புகழ்பெற்ற நூல் மருமக்கள வழி மான்மியம் என்பதாகும். இந்நூல் நாஞ்சில் நாட்டின் வாழ்வியலை நகைச்சுவையுடன் விளக்கும் சிறந்த நூலாகும். ஆங்கில மொழியில் எட்வின் ஆர்னால்ட் என்பார் எழுதிய டுபைவ டிக ஹளையே எனும் நூலைப் படைத்துள்ளார். இந்நூல் புத்தரின் வாழ்வினைக் கூறுவதாகும். இந்நூலினைத் தழுவி கவிமணி அவர்கள் 'ஆசிய ஜோதி' என்னும் பெயரில் நூல் ஒன்றைப் படைத்துள்ளார். எளிய நடையில் இனிய ஓசையில் அமைந்த பாடல்களை உடைய அந்நூல் தனிச் சிறப்பு உடையதாகும். அவ்வாறே, பாரசீகக் கவிஞர் உமர்க்யாம் பாடல்களை எட்வார்ட் பிஜ்ரால்ட் என்பார் ஆங்கிலமொழியில் மொழிபெயர்த்துள்ளார். அந்நூலினைத் தழுவி கவிமணி அவர்கள் படைத்துள்ள உமர்க்யாம் பாடல்கள் என்னும் நூலும் இங்குக் குறிப்பிடப்பட வேண்டியதாகும். இத்தகு சிறப்பினை உடைய கவிமணியின் படைப்புகளில் இருந்து சுகாதரக்கும்மி மற்றும் தொழிலாளிகளின் முறையீடு என்னும் இவ்விரு கவிதைகளும் பாடப்பகுதிகளாக அமைந் துள்ளன.

சுகாதாரக் கும்மி

பாவையரே! என்றன் பாங்கியரே! - கும்மி

பாடி விளையாடும் தோழியரே!

ஆவலோட டக்கவாழ்வை அடைவதற்கு

ஆகும் வழிகளைத் தேடுவீரே.

உள்ளம் உடலயே பற்றிநிற்கும் - இந்த

உண்மை மறந்திடலா காதம்மா

தெள்ளத் தெளிந்த அறிவுடை யோர்மொழி

தெய்வ மொழியென் றுணர்வாயம்மா

மாசொ டறியாமை நேசமாகித் - தம்முள்

வாய்த்த மணஞ்செயும் காரணத்தால்

பேசும் உலகினில் நோய்கள் எனும்பல

பிள்ளைகள் வந்துபிறக்கு தம்மா.

சுத்தமே என்றும் சுகமளிக்கும் - தீய
சோம்பலை ஓட்டித் துரத்தும், அம்மா!
இத்தரை வாழ்வைப் பெருக்கும், அம்மா! - அதற்கு
ஈடேதும் இல்லையான் சொன்னேன், அம்மா!

ஏதும் அழுக்கிலா ஆகாயமே - உடற்கு
என்றும் உறுதி பயக்கும், அம்மா!
மோது கடற்கரை சென்றுலவி - உண்மை
முற்றும் தெளிவுறக் காண்பாய், அம்மா!

நித்தமும் ஈசன் திருமுடியில் - கங்கை
நீரைச் சுமந்து திரிவன் என்றால்,
சுத்த ஜலத்தின் பெருமை யெல்லாம்எவர்
சொல்லி முடிக்கவும் வல்லார்? அம்மா!

கந்தை யானாலும் கசக்கியுடு - என்னும்
கற்பனை போற்றி நடப்பாய், அம்மா!
சுந்தர மேனியுண்டாகும், அம்மா! - இந்தச்
சுத்தத்தின் நன்மை சிறிதோ? அம்மா!

மட்டுக்கு, மிஞ்சிடில், வானமுதம் - குணம்
மாறி விடமாகிப் போகும், அம்மா!
இட்டமுள்ள தோழித் தங்கமே! - நீஇதை
என்றும் மறவா திருப்பாய், அம்மா!

சுண்டப் பசித்துண்ணும் வேளையிலே - பழஞ்
சோறும் சுவையமு தாகும், அம்மா!
பண்டி நிறைந்த பின்உண்பவர்க்கு - நல்ல
பாலும் கசப்பாகிப் போகும், அம்மா!

வேலைசெய் யாதுசோம் பேறிகளாய் - நிதம்
வீட்டி லிருப்பது ஆகாது, அம்மா!
மூலையி லிட்ட இரும்பு துருவேறி,
மோசமாய்ப் போவதும் கண்டிலையோ?

வேலைகள் செய்து உடல்வன்மைபெறின் - இந்த
மேதினி முற்றும் நமதே, அம்மா!

காலனையும் வென்றும் வாழ்வோம், அம்மா! - ஒரு
காலும் தளர்ச்சி யுண்டாகா தம்மா!

நோய்கள் உடலை அணுகிடாமல் - ஆயுள்
நூற்றினும் மேலாய் வளரும், அம்மா!
தீயஉணவை அகற்றும், அம்மா! - வேலை
செய்திட நித்தம் பழகும், அம்மா!

நித்தமும், நோயாளியாகி, ஐயோ! - கட்டில்
நீங்காது நீண்டு கிடப்பவர்க்கு
எத்தனை செல்வம் இருந்திடினும் - அதில்
யாதும் பயன்உண்டோ? சொல்லும், அம்மா!

மன்னுயிர்க் காக உழைத்துநிதம் - சுக
வாழ்வை அளிக்க முயலுவோர்தம்
பொன்னுரை போற்றி ஒழுகுவமேல் - நாமும்
பூரண வாழ்வைப் பெறுவோம், அம்மா!

நாடும் சுகாதாரச் சங்கம்என்றும் - இந்த
நானிலத் தோங்கித் தழைக்குகவே;
ஆடி விளையாடும் தோழியரும் - நீண்ட
ஆயுளைப் பெற்றுவளர்குகவே!

அருஞ்சொற் பொருள் :

பாவையர் - பெண்கள், பாங்கியர் - தோழிகள், மாசு -
அழுக்கு, குற்றம், நேசம் - விருப்பம், சுகம் - இன்பம், தரை -
உலகம், ஈடு - ஒப்பு, ஆகாயம் - வானம், நித்தம் - எப்போதும்,
ஐலம் - நீர், உடு - அணிந்துகொள், சுந்தரம் - அழகு, மேனி -
உடல், சுத்தம் - தூய்மை, மட்டுக்கு - அளவிற்கு, மிஞ்சிடில் -
மிகுந்து விடில், வானமுதம் - தேவர்களின் உணவாகிய அமுதம்,
விடம் - விஷம், நஞ்சு, இட்டமுள்ள - விருப்பமுள்ள, மேதினி -
உலகம், காலன் - எமன், மன்னுயிர் - நிலையாக வாழும் உயிர்கள்,
பொன்னுரை - சிறந்த அறிவுரை, ஒழுகுவமேல் -
கடைப்பிடித்திருந்தால், பூரண - முழுமையான, தழைக்குகவே -
தழைப்பதாகுக.

திரண்ட பொருள் :

கும்மி என்பது நாட்டுப்புற மகளிர் விளையாட்டுகளில்
ஒன்று. பெண்கள் வட்டமாகக் கூடி நின்று கைகளைக் குவித்துத்
தட்டி ஒலியெழுப்பிப் பாடும் பாடல் வகைக்குக் கும்மி என்று பெயர்.
அவ்வகைப் பாடலின் மெட்டில் இக்கவிதை இயற்றப்பட்டுள்ளதால்
கும்மி என்று பெயர் பெற்றுள்ளது. நோய்யில்லா நலவாழ்வை
சுகாதார வாழ்வு என்பர். அத்தகு நல வாழ்வு பற்றிப் பாடப்பெற்றுள்ள
தால் இக்கவிதை சுகாதாரக் கும்மி என்று பெயரேற்று உள்ளது.
கும்மிப் பாடல்கள் மகளிர் பாடுவதாக அமைவதால் ஒரு பெண் பிற
பொண்களையோ அல்லது மற்றொரு பெண்ணையோ அழைத்துக்
கூறும் வகையில் பாடல்கள் அமையும். அவ்வகையில் இச் சுகாதார
கும்மி பெண்ணொருத்தியை அம்மா என விளித்துக் கூறுவதாகப்
பாடப்பட்டுள்ளது.

பெண்களே என்னுடைய அருமைத் தோழிகளே, இனிய
கும்மியைப் பாடி விளையாடும் தோழிமார்களே சிறந்த நல வாழ்வை
அடைவதற்கு உரிய வழிகளை விருப்பத்துடன் தேடுவீராக.

உயிரானது இந்த உடலைச் சார்ந்தே வாழும். உடல்
இல்லையேல் உயிர் வாழ இடமேது? அதனால்தான் உடல்
வளர்த்தேன் உயிர் வளர்த்தேனே என்று தெளிந்த இறிவுடைய நம்
முன்னோர்கள் கூறினார்கள். அவர்களின் அறிவுரைகளைத்
தெய்வ மொழியாகக் கொண்டு உடலை வளர்த்து உயிரை ஓம்பி
வாழ்ங்கள்.

தீய எண்ணங்கள் அழுக்கு போன்றன. அவை அறியாமை
என்னும் குணத்தோடும் கூடினால் நோய்கள் தோன்றுகின்றன.
எனவே மாசாகிய தீய என்னமும் அறியாமையாகிய இழி பண்பும்
நீக்கி வாழ்ங்கள்.

தூய்மையைப் போற்றி வாழும் வாழ்வே இன்பத்தைத் தரும்.
மேலும் சோம்பலாகிய தீமையும் நம்மை அண்டாமல் விரட்டிவிடும்.
அத்தகு தூய்மையைப் போற்றும் வாழ்வே இவ்வுலகத்தில் சிறந்த
நலவாழ்வைத் தரும். எனவே தூய்மையைப் போற்றி வாழும்
வாழ்விற்கு இணையான வாழ்வு இவ்வுலகில் வேறு ஏதும் இல்லை
என்பதை உணருங்கள்.

மாசு இல்லாத வான் பரப்பின் தூய காற்றே உடலினை
உறுதி செய்து நீண்டநாள் வாழ வகை செய்யும். அலைகள்
கரையினில் வந்து மோதுகின்ற கடற்கரைக்குச் சென்று
உலாவுகின்ற வழக்கினைக் கொண்டால் உடல் உறுதி பெறுவதைக்

கண்கூடாகக் காணலாம். இதனால் தூய்மையான காற்றே உடலை உறுதி செய்யும் என்னும் உண்மையைத் தெளிவாக அறிந்து கொள்ள இயலும்.

தூய்மையான நீரின் ஆற்றலை உணர்ந்ததால்தான் இறைவனாகிய சிவபெருமான் தன் திருமுடியில் கங்கையாகிய தூய்மை நிறைந்த நீரைச் சுமந்து திரிகிறான். இதனால் தூயநீரின் பெருமையை உணர முடிகிறது அல்லவா? அத்தகு தூய்மையான நீரின் பெருமையை முற்றும் உணர்ந்து அதனை எடுத்து விளக்கும் ஆற்றல் உடையவர்தான் உலகில் உளரோ?

வறுமையால் உடுக்க நல்ல ஆடையின்றிக் கந்தல் ஆடையை உடுக்க வேண்டிய சூழல் ஏற்படும் அக்கந்தல் ஆடையைத் துவைத்துத் தூய்மையாக உடுக்க வேண்டும். அதனால்தான் கந்தை ஆயினும் கசக்கிக் கட்டு என்றனர் முன்னோர். நம் முன்னோரின் அறிவுரையைப் போற்றி அதன்படி நடத்தல் வேண்டும். அவ்வாறு தூய்மையைப் போற்றினால் உடல் அழகு பெறும். வாழ்வின் நலம் கூடும். இதனால் பிறக்கும் இன்பமோ மிகப் பெரிதாகும்.

அமுதம் நன்மையைத் தருவது. இறவாத வாழ்வைத் தருவது. அத்தகு அமுதமே ஆயினும் அளவுக்கு மீறினால் அதன் நன்மை செய்யும் குணம் கெட்டு விஷமாகிப் போகும். இதனை அளவுக்கு மீறினால் அமுதமும் நஞ்சாகும் என்றனர் நம் முன்னோர். நமது முன்னோர்கள் சொன்ன அந்த அறிவுரையைத் தோழியே எக் காலத்திலும் மறவாது இருப்பாயாக.

பசி அறிந்து உண்பவருக்குப் பழைய கஞ்சியாயினும் அது அமுதம் போல் சுவை தரும். அவ்வாறு இல்லாமல் மேலும் மேலும் வயிறு நிறைய உண்பவருக்குச் சுவை மிகுந்த பாலும் கசப்பாகத் தோன்றும். இதனை நீ அறிந்து கொள்வாயாக.

உழைக்காமல் சோம்பேறியாய் வீணே காலம் கழிந்து வீட்டில் முடங்கிக் கிடத்தல் தகாது. இரும்பாக இருந்தாலும் உபயோகப்படுத்தாமல் மூலையில் வீசி இருந்தால் அது துப்பு ஏறி தானாகவே அழிந்துவிடும். இதனை நீ பார்த்ததில்லையோ.

உழைப்பதால் உடல் வலிமை பெறும். வலிமையுடைய உடலால் இவ்வுலகமே நமக்கு வசப்படும். வலிமையுடைய உடலால் உயிரினை மாய்க்கும் எமனையும் வென்று வாழலாம். உழைப்பவருக்கு ஒருபோதும் உடல் தளர்ச்சியோ மனத் தளர்ச்சியோ எப்போதும் ஏற்படாது என்பதைத் தெளிவாக அறிந்து கொள்க.

உழைத்து வலிமை பெற்ற உடலை நோய்கள் எப்போதும் அணுகாது. அதனால் உழைப்பவர் நூறு வயதிற்கும் மேலாக வாழலாம். எனவே தீமை செய்யும் உணவுகளை நீக்க வேண்டும். நித்தமும் உழைக்க வேண்டும். இவ்விரண்டு வழக்கங்களையும் நன்கு பழகிக் கொள்ள வேண்டும்.

உழைக்காமல் சோம்பிக் கிடப்பவர்க்கும், கெடுதி தரும் உணவை மிகுதியாக உண்பவருக்கும் நோய்கள் உண்டாகும். எப்போதும் நோயினால் துன்புறுவோருக்கு எவ்வளவு பெரிய செல்வம் இருப்பினும் அதனால் ஏதேனும் பயன் உண்டோ? எனவே நோயற்ற வாழ்வே பெரிது என்பதை உணர வேண்டும்.

தனக்காக மட்டும் இல்லாமல் இவ்வுலக உயிர்கள் அனைத்தும் நலமுடன் வாழ முயல்பவர் சான்றோர். அத்தகு சான்றோர்களின் அறிவுரைகளைப் பின்பற்றி வாழ்ந்தால் முழுமையான இன்ப வாழ்வை நாம் கண்டிப்பாகப் பெறுவோம்.

உலக மக்களிடையே உடல்நலத்தைப் பேணிக் காக்கின்ற சங்கம் ஒன்று உருவாகிட வேண்டும். அச்சங்கம் நாளும் வளர்ந்து தழைத்திட வேண்டும். அச்சங்கத்தால் கூடி விளையாடுகின்ற தோழியர்கள் எல்லாம் நீண்ட ஆயுளைப் பெற்று வாழ்ந்திட வேண்டும்.

தொழிலாளிகளின் முறையீடு

**பாடு படுவார்க்கே - இந்தப் பாரிடம் சொந்தமையா!
காடு திருத்தி நல்ல - நாடு காண்ப தவரா லவோ?**

**மந்திர மோதுவதால் - எங்கும் வயல்வி னைவதுண்டோ?
தந்திரப் பேச்சாலே - அரிசி சாதமா யிடுமோ?**

கட்டும் ஆடையாகப் - பருத்தி காய்த் தளிப்பதுண்டோ?

சட்டி பானையெல்லாம் - மண்ணில்
தாமே எழுவதுண்டோ?
உழுது பயிர்செய்வோன் - வயிற்றுக்
குணவு பற்றாமல்,
அழுத முதுநிதம் - நிற்ப
தறியீரோ! ஐயா!
ஆடை நெய்திடுவோன் - போர்க்கும்
ஆடை யில்லாமல்
வாடை கொண்டிந்தம் - கிடந்து
வருந்த லாமோ? ஐயா!
வீடு கட்டுமொரு - கொத்தன்
விடுதி யில்லாமல்,
ஆடு மாடுகள்போல் - உலகில்
அலைய லாமோ! ஐயா!
கோடி கோடியாக - நீங்கள்
குவித்திடும் லாபம்
வாடும் எம்மக்கள் - உண்ணா
வயிற்றுச் சோறலவோ?
மனம் திரியாமல் - காலை
மாலை யெப்பொழுதும்
குனிந்து வேலைசெய்வோர் - சும்பி
கொதிக்க லாமோ? ஐயா!
சும்பி கொதித்திடவே - உடல்
கூனிக் குறுகிநின்று
நம்பும் எங்களையே - நீவிர்
நலிய வைக்கலாமோ.
வாழ வேண்டுமெனில் - தொழில்கள்
வளர வேண்டுமெயா!
ஏழை என்றொருவன் - உலகில்
இருக்க லாகாதையா!

அருஞ்சொற் பொருள் :

பாடுபடுவர் - உழைப்பவர், பாரிடம் - உலகம், சும்பி -
வயிறு, **நலிய - வருந்த.**

திரண்ட பொருள் :

உழைப்பவர்களாலேயே இவ்வுலகம் வாழ்கிறது. உழைப்பவர்கள் இல்லையெல் உலகில் எவ்வித முன்றேற்றமும் இல்லை. ஆனால் உலகின் முன்னேற்றத்திற்கு அச்சாணியாகத் திகழும் உழைப்பாளிகள் உண்ண உணவும் உடுக்க உடையும் இன்றி அல்லப்படுவதே உலக நியதியாக உள்ளது. உழைப்பாளிகளின் உழைப்பைக் களவாடும் கொடுமையை முதலாளிகள் தொடர்ந்து செய்கின்றனர். அத்தகு முதலாளிகளுக்கு அறிவுறுத்துவதாகத் தொழிலாளிகளின் முறையீடு என்னும் இப்பாடல் பகுதி அமைந்துள்ளது.

உழைத்து வாழுகின்ற உழைப்பாளிகளுக்கே இந்த உலகம் சொந்தமாகும். காட்டினை அழித்து வசதிகள் உடைய நாட்டினை உருவாக்கித் தருபவர்கள் தொழிலாளிகள் தானே. எனவே இந்த உலகம் அவர்களுக்கே சொந்தமானது ஆகும்.

மந்திரத்தால் வயல்கள் விளைந்திடாது. உழவர்களின் கடுமையான உழைப்பால்தான் வயல்கள் விளைகின்றன. அது போலவே தந்திரமாகப் பேசுகின்ற தத்துவங்கள் எல்லாம் உண்ண உணவினைத் தந்திடாது. அவையெல்லாம் கேட்பதற்குச் சுவை உடையதாக இருக்கலாம். அதனால் பயன் என்ன? உண்ண உணவு தருவது தொழிலாளியின் உழைப்பே ஆகும். ஆடை செய்ய பருத்தி வேண்டும். பருத்தி இயற்கையாகப் பஞ்சினைக் காய்க்கிறது. ஆனால் எந்தப் பருத்திச் செடியும் ஆடையாகக் காய்த்துத் தருவதில்லை. மண்ணில் இருந்துதான் சட்டி பானைகள் எல்லாம் உருவாக்கப்படுகின்றன. ஆனால் சட்டி பானைகள் தாமாகவே மண்ணில் இருந்து தோன்றுவதில்லை. காய்க்கின்ற பஞ்சினை நூலாகத் திரித்து ஆடையாக நெய்து தருபவன் தொழிலாளி. மண்ணைக் குழைத்துப் பதப்படுத்திப் பானையாகவும் சட்டியாகவும் வனைந்து தருபவன் தொழிலாளி. எனவே பஞ்சினைத் தரும் பருத்தியையும் மட்கலன்களுக்கு ஆதாரமான மண்ணையும் ஆடையாகவும் மட்கலன்களாகவும் நமக்குப் படைத்துத் தருபவன் தொழிலாளியே.

தரிசாய்க் கிடந்த நிலத்தை உழுது வித்தினை விதைத்து, களை எடுத்து, நீர் பாய்ச்சி உழுவு தொழில் செய்பவன் உழவன். உணவுப்பொருட்களை விளைவித்துத் தரும் அந்த விவசாயி உண்ண உணவில்லாமல் பசியால் நிரும் நிரும் அழுது அரற்றுவதை அறிய மாட்டாரோ?

பஞ்சினை நூலாக்கி நூலினை ஆடையாக நெய்து தருபவன் நெசவாளி. அவன் போர்த்திக் கொள்ள ஒரு போர்வையும் இன்றி வாடைக் காற்றில் தினம் தினம் வாட்டம் உறுவதை நீவீர் அறிய மாட்டாரோ? இத்தகைய வருத்தத்தை அவன் பெறலாமா?

மாட மாளிகைகளைக் கட்டித் தருபவன் கொத்தன். ஆனால் அவன் உறைவதற்கு ஒரு சிறு வீடும் இன்றி ஆடு மாடுகளைப் போல வெட்டவெளியில் படுத்துத் துன்புறலாமா?

முதலாளிகள் கோடி கோடியாகக் குவிக்கின்ற இலாபம் எல்லாம் உழைக்கும் தொழிலாளியின் வயிற்றை அடித்துக் கொள்ளை கொண்ட பணமல்லவா?

மனம் சுணங்காமல் காலையும் மாலையும் என நித்தமும் உழைக்கும் தொழிலாளியின் வயிறு பசியாகிய நெருப்பால் கொதிக்கலாமா?

பசித் தீயில் எரிகின்ற வயிறோடு கடுமையாக உழைத்திடும் தொழிலாளிகள் முதலாளிகளின் முன்னால் அடிமைகளாய் நிற்கின்றனர். கூனி குறுகி நிற்கும் அவ் எளிய தொழிலாளிகள் தத்தம் முதலாளிகளையே நம்பிக் கிடக்கின்றனர். அத்தகையோரை காப்பாற்ற வேண்டிய முதலாளிகளே துன்புறுத்தலாமா?

இவ்வுலகில் முதலாளிகள் எல்லாம் நலமுடன் வாழ வேண்டுமென்றால் தொழில்கள் பலவும் வளர வேண்டும். தொழில்கள் பலவும் வளர வேண்டும் என்றால் தொழிலாளிகள் நலமுடன் வாழவேண்டும். உழக்கின்ற தொழிலாளிகளில் ஏழை என்ற நிலையில் ஒருவனும் இருக்கலாகாது.

பயிற்சி வினாக்கள்

1. கவிமணி என்னும் சிறப்புப் பெயரைத் தந்தவர் யார்?
2. கவிமணியின் பெயர் என்ன?
3. கவிமணி தேசிக விநாயகம் பிள்ளையின் பெற்றோர் பெயர் என்ன?
4. கவிமணியின் பிறப்பிடம் எது?
5. கவிமணியின் கவிதைகளின் தொகுப்பின் பெயர் யாது?
6. மருமக்கள் வழி மாண்மியம் என்னும் நூல் ஆசிரியர் யார்?
7. மருமக்கள் வழி மாண்மியம் என்னும் நூல் எந்த வட்டார மக்களின் வாழ்வியலைப் பேசுகிறது?
8. Light of Asia என்னும் ஆங்கில நூலின் ஆசிரியர் யார்?
9. Light of Asia என்னும் ஆங்கில நூலை எப்பெயரில் கவிமணி தமிழில் மொழிபெயர்த்தார்?
10. Light of Asia எனக் குறிப்பிடப்பெறுவது யாரை?
11. உமர்கய்யாம் எம்மொழிக் கவிஞர்?
12. உமர்கய்யாம் பாடல்களை ஆங்கிலத்தில் மொழிபெயர்த்தவர் யார்?
13. உமர்கய்யாம் பாடல்கள் தமிழில் யாரால் மொழிபெயர்க்கப்பட்டன?
14. சும்மி என்பது எவ்வகைப் பாடல்?
15. சுகாதாக்க்கும்மி என்னும் பாடலைப் பாடியவர் யார்?
16. சுகாதாரக் கும்மிப் பாடலில் கவிமணி சுட்டியுள்ள பழமொழிகள் எவை?
17. நல்வாழ்வு வாழ்வதற்கு உரிய வழிகளாகக் கவிமணி கூறுவனவற்றைத் தொகுத்து எழுதுக.
18. உழைக்கும் மக்களின் நிலை குறித்துக் கவிமணி கூறுவனவற்றைக் கட்டுரை வடிவில் தொகுத்து எழுதுக.

சுரதா

சுரதா என்னும் புனைபெயரால் அழைக்கப்பெறும் இக்கவிஞரின் இயற்பெயர் இராஜகோபால் என்பதாகும். நாகப்பட்டினத்தை அடுத்த பழையனூர் என்னும் சிற்றூரில் திருவேங்கடம் - சண்பகம் என்னும் தம்பதியர்க்கு மகனாகத் தோன்றினார். புரட்சிக் கவிஞர் பாரதிதாசன் மீது மிகுந்த பற்றுக் கொண்டவர். அப்பற்றினால் இராஜகோபால் என்னும் தம் பெயரை சுப்புரத்தினதாசன் என மாற்றிக் கொண்டார். பின்னர் சுப்புரத்தினதாசன் என்னும் பெயரில் அமைந்துள்ள மூன்று சொற்களின் முதலெழுத்துக்களை மட்டும் இணைத்து **சுரதா** எனத் தம் பெயரை அமைத்துக் கொண்டார். இவருடைய பாடல்கள் சுவை மிகுந்தவை ஆகும். கருத்துக்களை எளிதில் புரிய வைக்க இனிய எளிய பொருத்தமான உவமைகள் பலவற்றைத் தம் பாடல்களில் இவர் கையாண்டுள்ளார். எனவே இவரைத் தமிழுலகம் உவமைக்கவிஞர் என்னும் சிறப்புப் பெயரால் இன்றளவும் போற்றிப் புகழ்கிறது.

புரட்சிக்கவிஞர் பாரதிதாசனைப் போன்றே இவரும் சீர்திருத்தக் கருத்துக்களில் மிகுந்த ஆர்வம் உடையவாரத் திகழ்ந்தார். எனவே இவருடைய பாடல்களில் அத்தகு சீர்த்திருத்தக் கருத்துக்கள் இடம்பெற்றுள்ளன. இவரின் பாடல் தொகுப்பிற்கு **தேன்மழை** என்பது பெயர்.

கலப்பை

கருமைபெற்ற கடல்நீரும் நீல வானும்
கைகோத்துக் கொண்டிருக்கும் இடத்தை விட்டுப்
பெருமைபெற்ற செங்கதிரோன் மேற்கே சென்றான்.
பேச்சளந்து கொண்டுசிலர் கிழக்கே சென்றார்.
உரிமைபெற்ற வரிவண்டு பூத்த பூவை
ஊதிற்று. நீராடப் பெண்டிர் சென்றார்.
எருமைபெற்ற ஏருழவன் குப்பன் என்பான்
ஈரவயல் வெளிநோக்கி விரைந்து சென்றான்.

தங்காமல் தயங்காமல் வாய்க்கால் வெள்ளம்
ததும்பிவழிந் தோடிவரக் கண்ட குப்பன்
வங்காளக் கடல்நோக்கி ஓடும் நீரே
வயலுக்குப் போவென்று பாய்ச்ச லானான்.

சங்கீதக் குரலுடையோன் எட்டி என்பான்
தனித்தமிழில் மருதப்பண் பாட, வேலூர்
வெங்கோடன் வெண்காந்தள் அரும்பு போன்று
விளங்கியகூர் கொழுமுனையால் சேறு செய்தான்.

வெடித்திருந்த வயலெல்லாம் தண்ணீராலே
மெய்யெழுத்தின் முன்னுயிர்போல் பொருந்திக் கொள்ள
தொடிப்புழுதி எருவிட்ட வயலில் ஏரின்
துணைகொண்டு தொழிலுழவர் வேலை செய்தார்.
படிப்படியாய் வெயிலேறச் செறு செய்தோர்
பலர்தலையில் சூடேறக் கண்ட குப்பன்
தடித்ததொரு மரத்தின்கீழ் வந்த மர்ந்தான்
தையானும் மெய்யானும் ஆங்கே வந்தான்.

ஊருக்கும் உலகுக்கும் வாழ்வ னிக்கும்
உழவரெல்லாம் வாய்ப்பேச்சை வளர்க்கலானார்.
ஈரத்தின் வரலாறே மேக மாகும்.
ஏருழவின் வரலாறே வைய மாகும்.
பாருக்குச் சோறளித்துப் பாது காக்கும்
பயிர்த்தொழிலே உயிர்த்தொழிலாம் என்று வீர
சூரப்பன் விரிவாக விளக்கிக் கூறித்
தொண்டைக்கு நீர்ப்பாய்ச்சிக் கொண்டிருந்தான்.

உழவனுக்கே நிலம்சொந்தம் என்றி ருந்தால்
உலகத்தில் நமைப்போன்ற உழவ ரெல்லாம்
அழுபவர்கள் ஆவோமோ? ஒரு கூட்டத்தார்
அனுபவிப்போர் ஆவோரோ? எறிந்த கல்போல்
விழுபவர்கள் ஆவோமோ? ஏய்ப்போர் நம்மை
மிதிப்பாரோ படித்துறைப்போல் என்றான் எட்டி.
முழுவுரிமை பெற்றாக வேண்டும் இன்றேல்
முன்னேற்றம் முயற்கொம்பே! என்றான் ஏவி.

சாவதெனில் உரிமைக்குச் சாவ தன்றோ
தமிழ்நாட்டின் வரலாற்று வீரமாகும்

கூவுவதிற் பயனில்லை என்றான் குப்பம்.

குறிஞ்சியென்பான் “ஆமப்பா ஆம் ஆம்” என்றான்.

நாவரசன் கொக்கரித்தான் அப்போ தங்கே

நல்லூரான் கலப்பையொடு வந்து சேர்ந்தான்.

ஏவியெனும் பெயருடையான் “கலப்பை என்றே

ஏனிதனை அழைக்கின்றோம் குப்பா” என்றான்.

நிலத்திலுள்ள மேல்மண்ணைக் கீழ்மண் னோடு

நீண்டுள்ள கூர்முனையால் ஒன்று கூட்டிக்

கலப்புதனை உண்டாக்கும் காரணத்தால்

கலப்பையென்று பெயரிட்டார். கலப்பை மூலம்

நிலத்தில்நாம் உண்டாக்கும் கலப்பை, மாந்தர்

நெஞ்சத்தில் உண்டாக்கி விடுவோமாயின்

கலப்புமணம் உருவாக வழியுண் டாகும்

கலப்புமணத் தால்சாதி செத்தே போகும்!

என்றுரைத்தான் கல்லாடம் கற்ற குப்பன்

எல்லோரும் தலையசைத்தார். மீண்டும் குப்பன்

குன்றுடுத்த நம்நாட்டில் முன்னர் இந்தக்

கொடுமையெலாம் இருந்ததில்லை, இவற்றை எல்லாம்

தின்றுவிட்டுத் தூங்குகின்ற தமிழர் கட்டுத்

தீவிரமாக எடுத்துரைக்க வேண்டும் என்றான்.

ஒன்றுபட்டு வாழ்வதற்குத் தடையாய் நிற்கும்

ஒருகோடி வேற்றுமையை ஒழிப்போம் என்றார்.

திரண்ட பொருள் :

கன்னங்கரிய நிறமுடைய கடலும் நீலநிறமுடைய வானமும் ஒன்றோடு ஒன்றாகத் தழுவிக்கிடந்த அதிகாலை நேரம். சிவந்த ஒளிக்கதிர்களுடன் கீழ் வானத்தில் தோன்றிய கதிரவன் மேற்கு திசை நோக்கிப் பயணிக்கத் தொடங்கினான். தேனை உண்ணும் உரிமையை இயல்பாகவே பெற்ற வண்டினங்கள் காலைப்பொழுதில் மலர்ந்த பூக்களில் படிந்து தேனை உண்ணத் தொடங்கின. நீராடும் பொருட்டுப் பெண்கள் படித்துறையை நோக்கிச் செல்லத் தொடங்கினர். இத்தகைய இனிய காலைப்பொழுதில் குப்பன் என்பவன் உழுவதற்கு எருமைகளையும் ஏரினையும் கொண்டு தம்முடைய வயல் நோக்கி விரைந்து சென்றான்.

தங்கு தடை ஏதும் இன்றி வாய்க்காலின் கரை ததும்ப வழிந்தோடி வந்த வெரும் வெள்ளத்தைக் கண்ட குப்பன் மகிழ்ந்தான். விரைந்து ஓடும் வெள்ளம் கடலில் வீழ்ந்து வீணாகாதபடி வயலுக்கு அந்நீரைப் பாய்ச்சினான். இசையினைப் போன்று இனிய குரலோசையை உடைய எட்டி என்னும் பெயரை உடையவன் மருதநிலத்திற்கு உரிய பண்ணாகிய மருதப்பண்ணில் பாடலைப் பாடினான். வேலூரைச் சேர்ந்த வெங்கோடன் என்பவன் வெண்காந்தள் மலரின் அரும்பு போன்ற வடிவத்தை உடைய ஏரின் கொழுமுனையால் நிலத்தை உழுது சேறு ஆக்கினான்.

தமிழ்ச்சொல்லில் மெய்யெழுத்தின் முன் வரும் உயிர் எழுத்து அம்மெய் எழுத்தோடு இணைவது போல வெம்மையால் வெடித்திருந்த நிலத்தின் மண் பாய்ந்தோடிய நீருடன் இரண்டறக் கலந்தது. நுண்ணிய புழுதியான எருவினைப் பரப்பி இருந்த வயலில் உழவர்கள் ஏரின் துணை கொண்டு வயல்வேலைகளைச் செய்யலாயினர். நேரம் செல்லசெல்ல படிப்படியாக ஏறிய வெய்யிலால் சூடேறக் கண்ட குப்பன் வரப்பினில் வளர்ந்திருந்த பெரிய மரத்தின் அடியில் வந்து அமர்ந்தான். அப்போது அங்கு தையான் என்பவனும் மெய்யான் என்பவனும் வந்தனர்.

ஊருக்கும் உலகிற்கும் உணவளித்து உயிர்களுக்கு எல்லாம் வாழ்வளிக்கின்ற உழவர்கள் ஒன்று கூடி அமர்ந்து பேசலானார். அப்போது ஈரத்தின் வரலாறே மேகமாகிறது. ஏர் உழவின் வரலாறே இந்த உலகமாகிறது. உண்ண உணவளித்து உயிர்களைப் பாதுகாக்கும் பயிர்த்தொழிலாகிய உழவுத்தொழிலே உயிர்களுக்கான ஒரே தொழிலாகும் என உழவின் பெருமையை சூரப்பன் என்பவன் விளக்கமாகப் பேசினான். தொடர்ந்து பேசியதால் வறண்ட தன் தொண்டைக்கு நீர் வார்க்க தண்ணீர் குடித்தான்.

சூரப்பனின் வீர உரையைக் கேட்ட எட்டி என்பான் பேசலுற்றான். உழுகின்ற உழவனுக்கே நிலம் உரிமை என்று சட்டம் இருந்தால் நம்மை ஒத்த உழவர்கள் எல்லாம் உலகத்தில் துன்புறுவாரோ? அல்லது உழவர்களின் உழைப்பை எல்லாம் வேறொரு கூட்டத்தார்தான் அனுபவிப்பாரோ? வானோக்கி வீசிய கல் தரையில் வீழ்வது போல் உழவர்களாகிய நாம் வாழ்வறுறு வீழ்வோமோ? நம்மை ஏமாற்றிப் பிழைக்கும் கூட்டத்தார் நம்மை ஏறி மிதக்கத்தான் செய்வார்களோ? அதனால் உழுவவன் அவனுக்கு

உரிய உரிமையை பெற்றே ஆக வேண்டும். அவ்வாறு உழவன் தன் உரிமையைப் பெறாவிடில் உலகின் முன்னேற்றம் என்பது நடவாதது என அவன் பேசினான்.

எட்டியின் பேச்சைக் கேட்ட குப்பன், 'உரிமைக்காகப் போராடிச் சாவதே தமிழரின் வீர வரலாறு ஆகும். அவ்வாறு போராடிச் சாவதல்லாமல் வெற்று ஆரவார பேச்சால் எவ்விதப் பயனும் விளையாது' என்றான். அப்போது அங்கு வந்த குறிஞ்சி என்பவன் ஆமாம் ஆமாம் எனக் கூறிக் குப்பனின் கருத்தை ஆமோதித்தான். அதனைக் கேட்ட நாவரசன் என்பான் பெருத்த ஆரவாரம் செய்தான். அப்போது அங்கு வந்த ஏவி என்னும் பெயரை உடையவன், 'ஏரினை எதற்காகக் கலப்பை என்று அழைக்கிறோம் குப்பா? விளக்கம் கூறுக என்று வினவானான்.

ஏவி கேட்ட கேள்விக்குக் குப்பன் பதில் கூறத் தொடங்கினான். ஏரின் கூரிய கொழுவினால் நிலத்தின் மேல் மண்ணையும் கீழ் மண்ணையும் கலக்கச் செய்வதால் இதற்கு கலப்பை என்பது பெயராயிற்று. ஏர் கொண்டு நிலத்தில் நாம் செய்யும் கலப்பை மேல் சாதி கீழ் சாதி எனப் பிரிந்திருக்கும் மக்களின் மனதிலும் செய்ய வேண்டும். அவ்வாறு மக்களின் மனதில் கலப்பை செய்தால் கலப்புத் திருமணங்கள் உண்டாகும். அத் திருமணங்களால் சாதி என்பது இல்லாமல் ஒழியும்' என்றான்.

குப்பன் கூறிய கருத்தை எல்லோரும் தலை அசைத்து ஏற்றுக் கொண்டனர். இதனைக் கண்ட குப்பன் மீண்டும் பேசலுற்றான். 'நம் நாட்டில் பழங்காலத்தில் இத்தகு சாதி வேறுபாடுகள் என்னும் கொடுமைகள் இருந்ததில்லை. தம்முடைய பழைய மரபினை அறியாது உண்டு களித்து உறங்கி வாழ்நாளைக் கழிக்கின்ற தமிழர்களுக்கு இவ்வுண்மைகளை எல்லாம் புரியும்படி எடுத்துச் சொல்ல வேண்டும். தமிழர் எல்லாம் ஒற்றுமையாய் வாழ்வதற்கு தடையாக உள்ள சாதி சமயம் என்னும் வேற்றுமைகளைத் தமிழர்களாகிய நாம் ஒன்று கூடி ஒழிக்க வேண்டும் என்று கூறினான்.

கவிஞர் சுரதா படைத்துள்ள கலப்பை என்னும் கவிதையில் மேற்காட்டிய கருத்துக்கள் இடம்பெற்றுள்ளன.

போலி உடம்பு

பலன் சொல்லிப் பொழுது போக்கும்
பல்லியே! கூரை வீட்டில்
உலவிக் கொண் டிருக்கும் போலி
உடம்பே நீ நலமா? எல்லாம்
நலந்தானா? எனக்கே தேனும்
நற்செய்தி வருமா? கொல்லி
மலைமங்கை நிலவின் தங்கை
வாய்ப்பாளா மனைவி யாக?

சொல்செயும் புலவ ரெல்லாம்
துன்பத்துள் தூங்கு கின்றார்
நல்லவர் எல்லாம் நாட்டில்
நலிகின்றார் ஆனால் இங்கே
அல்லவர் பெருகி வீண்வாய்
அளக்கின்றார் அதனால் தானோ
பல்லியே நின்சொல் லுக்குப்
பலனுண்டென் கின்றார் போலும்!

உனக்கொரு செய்தி சொல்வேன்
உற்றுக்கேள் பல்லி யே நீ
தனிக்குரல் பெற்றாய் யானோ
தமிழ்க்குரல் பெற்றேன் நீயோ

கனைக்கிறாய் அதனா லன்றோ
'கனைகுரற் பல்லி' என்று
பனித்தமிழ் சக்தி முற்றப்
பாவலன் பாடி வைத்தான்.

கருங்கடல் ஓய்வே இன்றிக்
கனைத்தல்போல் கனைத்தா யேனும்
பெருங்கடல் ஓசை கேட்டே
பெரும்புலி அச்சங் கொள்ளும்
இருப்பினும் ஈக்கள் உன்றன்
ஈரவாய் ஓசைக் கஞ்சம்
வரிப்புலி நீயே என்றால்
ஈக்களே உனக்கு மாண்கள்!

தலையில் நீ வந்து வீழ்ந்தால்
சண்டையாம்; தோளில் வீழ்ந்தால்
நலம்பல பெருகு மென்பர்
நானிதை நம்ப வில்லை.
இலர்பலர் இந்த நாட்டில்
எண்ணற்றோர் எனவே அன்னார்
வலப்புறத் தோளில் வீழ்ந்தே
வாழ்ச்செய் எங்கே பார்ப்போம்?

பத்தினி சொன்னால் பெய்யும்
பனிமழை என்பர். இந்த
உத்தமி வாத மெல்லாம்
ஊரினை ஏய்ப்ப தாகும்.
சித்திரப் பல்லி யேநீ
வடமேற்குத் திக்கை நோக்கித்
கத்தினால் வானம் பெய்யும்
என்பதும் கதையே என்பேன்!
வாலாட்டு கின்றாய் வேங்கை
வாலாட்டும் நாட்டில்; நீயுன்
வாலாட்டக் கண்டு கோபம்
வரவில்லை எனினும் நாங்கள்
தாலாட்டும் தமிழை வீழ்த்தச்
சதிசெய்யும் பகைவர் கூட்டம்
வாலாட்டத் தொடங்கு மாயின்
வாலறு பட்டே தீரும்!

பாலிலே குளித்திட் டாளாம்
பனிமங்கை கிளியோ பாத்திரா
காலையில் எழுந்து காக்கை
கட்டாயம் குளிக்கும்; ஈந்தின்
ஓலைபோல் நீண்ட நீயோ
ஒருநாளும் குளிப்ப தில்லை
தோலுடல் வியர்த்தா லன்றோ
தூயநீ ராடு வாய்நீ?

திரண்ட பொருள் :

உடம்பு என்பது தரையில் ஊர்ந்து செல்லும் ஓர் உயிரினம். வலிய கால்களால் தான் பற்றிய பொருளை இறுகப் பற்றிக் கொள்ளும் திறம் உடையது உடம்பு. இதனால் உடம்புப் பிடிஎன்னும் சொல் வழக்குத் தமிழில் இன்றும் வழங்கி வருகிறது. பழங்காலத்தில் போர் மறவர்கள் பகை நாட்டு அரசரின் கோட்டைச் சுவர் மீது ஏறிச் செல்ல உடம்பினைப் பயன்படுத்தினர் என்பர். உடம்பைக் கயிற்றில் பிணித்துக் கோட்டைச் சுவர் மீது ஏறிய அது சுவரை இறுகப் பற்றிக் கொள்ளும். அதன்பின் உடம்பைப் பிணித்த கயிறைப் பற்றிக் கொண்டு வீரர்கள் மதிற்சுவர் மீது ஏறுவர். இவ்வாறு மேலே ஏறி வெற்றியைப் பெற வழிவகை செய்வது உடம்பு. ஆனால் உடம்பு போன்ற வடிவமும் நிறமும் உடையது பல்லி. பல்லியின் ஓசையைக் கொண்டு நிமித்தம் பார்க்கும் வழக்கம் பழங்காலம் முதலே தமிழரிடம் உள்ளது. நல்லது அல்லது கெட்டது நடக்கும் என்பதை பல்லி உணர்ந்து தன் குரலோசையால் வெளிப்படுத்துவதாகத் தமிழர் நம்பினர். பல்லி கூறும் சகுணத்தைக் கொண்டு காரியங்களைச் செய்தனர். இது அறிவிற்குப் பொருந்தாத மூடப்பழக்கமாகும். உடம்போ முன்னேற வழி செய்கிறது. உடம்பு போன்ற உருவத்தை உடைய பல்லியோ முன்னேற்றத்திற்குத் தடையாக உள்ளது. இதனைக் கண்ட கவிஞர் சுரதா, பல்லி நல்ல சகுணம் கூறும் என்னும் மூட நம்பிக்கையைப் பழிக்கும் வகையில் இக்கவிதையைப் புனைந்துள்ளார். உடம்பு போல வடிவம் உடைய பல்லி உடம்பு போல முன்னேற வழிக்காட்டாததால் அதனைப் **போலி உடம்பு** எனச் சுட்டுகிறார்.

போலி உடம்பு என்னும் கவிதையில் கவிஞர் சுரதா கூறும் கருத்துக்கள் வருமாறு:

பலன் என்னும் குறி சொல்லி வீணே பொழுதினைக் கழிக்கின்ற பல்லியே நீ நலமா? கூரை வீட்டில் உலவும் உடம்பைப் போல உடலைப் பெற்றுள்ளாய். அதனால் நீ போலி உடம்பு என்பது தெளிவாகிறது. பல்லியே உன்னுடைய இனம் எல்லாம் நலமா? எல்லோருக்கும் குறி சொல்லும் பல்லியே எனக்கு ஏதேனும் நல்ல செய்தி உண்டா? மிகுந்த அழகினை உடைய கொல்லிப்பாவையோ அல்லது நிலவின் தங்கையோ எனக்கு மனைவியாக வாய்ப்பாளா?

அறிவிற் சிறந்த நூல்களை இயற்றும் புலவர்கள் வறுமைத் துன்பத்தால் வாடுகின்றனர். பிறர் நலம் கருதும் நல்லவர்கள்

எல்லாம் நலிவுற்றுக் கிடக்கின்றனர். ஆனால் அறிவோ நற்குணமோ பெறாத தீயவர்கள் நாட்டில் நலமுடன் திரிகின்றனர். அவர்கள் பொய்யான கருத்துக்களை புகன்று வலம் வருகின்றனர். பொய்யர்களாகிய அவர்களுக்கு நாட்டில் மதிப்பு உள்ளதை நோக்கித்தான் உன் சொல்லையும் மதிக்கின்றனர் போலும். நீ சொல்லும் சொல்லுக்கும் பலன் உண்டு என்று எண்ணுகின்றனர் போலும்.

போலி உடும்பாகிய பல்லியே உனக்கு ஓர் செய்தியை யான் சொல்கிறேன். கவனமாகக் கேட்பாயாக. பிற உயிரினங்களின் குரலை எவரும் மதிப்பதில்லை. உன் குரலில் பலன் உண்டு என்று எண்ணி மதிக்கின்றனர். இதனால் நீ தனிக் குரலைப் பெற்றுள்ளாய். ஆனால் யானோ வீறார்ந்த தமிழைக் குரலாய்ப் பெற்றுள்ளேன். தமிழ் இனிய மொழி. எனவே என் குரல் இனிமை உடையது. நீயோ கனைக்கிறாய். எனவேதான் சக்திமுற்றப் புலவன் உன்னைக் கனைக்குரல் பல்லி எனத் தன் பாட்டில் சுட்டி நகையாடியுள்ளான்.

கரிய நிறமுடைய கடல் ஓய்வின்றி முழங்கிக் கொண்டிருக்கும். அதுபோல நீயும் இடைவிடாமல் கனைத்துக் கொண்டிருக்கிறார். கடலின் ஓசையைக் கேட்டு இவ்வுலமே அஞ்சும். ஆனால் உன் கனைப்புக்குரல் கேட்டு ஈக்கள் மட்டும் அஞ்சும். உன்னைப் புலியாகக் கருதினால் உன்னால் வேட்டையாடப்படும் மான்கள் ஈக்களே.

பல்லியே, மாந்தரின் தலை மீது நீ விழுந்தால் சண்டை வருமாம். தோள் மீது நீ விழுந்தால் நன்மை பல உண்டாகுமாம். மக்கள் கூறும் இந் நம்பிக்கைகளை நான் நம்பவில்லை. மக்கள் சொல்வது உண்மை என்றால் இல்லாமையால் துன்புறும் மக்கள் இவ்வுலகில் எண்ணற்றவர் கள் உளர். அவர்களின் வலப்புறத் தோளில் நீ விழுந்து அவர்களுக்கு நன்மையை உண்டாக்கு பார்க்கலாம்.

கற்புடைய பத்தினிப்பெண் சொன்னால் வான் மழையும் பெய்யும் என்பார். இத்தகு பொய்யுரைகள் எல்லாம் மக்களை ஏமாற்றும் வார்த்தைகளே ஆகும். அதுபோலவே நீ வடமேற்கு திசையை நோக்கிக் கத்தினால் வான்மழை பெயும் எனக் கூறுவதும் கட்டுக்கதையே ஆகும்.

வீரம் மிகுந்த வேங்கைப்பல்லியே வாலினை ஆட்டும். நீயும் வாலாட்டு கின்றாய். அதனைக் கண்டு கோபம் வரவில்லை.

மாறாகச் சிரிப்புதான் வருகிறது. என்றாலும் நாங்கள் உயிராகப் போற்றும் எங்கள் தமிழ்மொழியை வீழ்த்தச் சதி செய்கின்ற பகைவர்கள் வாலாட்டினால் அவர்களின் வாலினை அறுத்தே தீருவோம்.

மேலை நாட்டு அழகி கிளியோபத்ரா என்னும் பெண் அன்றாடம் பாலில் குளிப்பதை வழக்கமாகக் கொண்டிருந்தாளாம். கரிய காக்கை கூட காலையில் எழுந்தவுடன் தவறாமல் குளிக்கும். காய்ந்த ஈச்சம் ஓலை போன்ற உடலைக் கொண்ட நீ ஒருபோதும் குளிப்பதில்லை. உழைப்ப வருக்கே வியர்வை தோன்றும். வியர்த்தால் குளிர்ந்த நீரில் குளிக்கத் தோன்றும். நீயோ உழைத்து உண்ணுவாய் இல்லை. குறி சொல்வாதாக மக்களை ஏமாற்றி ஏய்து வாழ்கிறாய். உழைக்காத உனக்கு வியர்க்க வில்லை. அதனால் நீ குளிர்ந்த நீரில் குளிப்பதில்லை.

பயிற்சி வினாக்கள்

1. கலப்பை என்னும் கவிதையைப் பாடியவர் யார்?
2. சுரதாவின் இயற்பெயர் என்ன?
3. சுரதாவின் பிறப்பிடம் எது?
4. சுரதாவின் பெற்றோர் யாவர்?
5. சுரதா என்னும் பெயர் எப்பெயரின் சுருக்கம்?
6. உவமைக்கவிஞர் எனப் போற்றப்படுபவர் யார்?
7. தேன்மழை என்னும் கவிதைநூலின் ஆசிரியர் யார்?
8. கலப்பை என்னும் கவிதை வழி சுரதா கூறுவனற்றைத் தொகுத்து எழுதுக.
9. போலி உடும்பு என்று சுரதா எதனைச் சுட்டுகிறார்?
10. போலி உடும்பு என்னும் கவிதையின் பொருளைத் தொகுத்துக் கட்டுரை வடிவில் தருக.

நாமக்கல் கவிஞர்

ஊர்ப் பெயரால் நாமக்கல் கவிஞர் என அழைக்கப்பெறும் இக்கவிஞரின் இயற்பெயர் வெ.இரமலிங்கம் பிள்ளை என்பதாகும். இவர், வெங்கட்ராமபிள்ளை - அம்மணி அம்மாள் ஆகிய தம்பதியரின் எட்டாவது குழந்தையாகத் தோன்றினார். இக் கவிஞர் நாமக்கல் என்னும் நகருக்கு அருகில் உள்ள மோகனூர் என்னும் சிற்றூரில் 19.10.1888 அன்று பிறந்தார். இளமையிலேயே கவிபாடும் ஆற்றல் பெற்றிருந்த இவர் நாடு, மொழி, கலை, சமூகம், காந்தீயம் போன்ற பல துறைகளில் பாடிய பாடல்கள் அனைத்தும் **நாமக்கல் கவிஞர் பாடல்கள்** என்னும் பெயரோடு தொகுக்கப்பட்டுள்ளன. **அவனும் அவரும்** என்பது இக்கவிஞர் படைத்தளித்த காப்பியமாகும். இவர் **மலைக்கள்ளன்** என்னும் புதினம் ஒன்றையும் படைத்துள்ளார். பொய்யாமொழி எனப் போற்றப்படும் திருக்குறளுக்கு இவர் உரை எழுதியுள்ளார். மேலும் ராமாயணக் கதையை எழுதிய வான்மீகியையும் கம்பனையும் ஒப்பிட்டு ஆய்வு நூல் ஒன்றையும் இவர் படைத்துள்ளார். இனிய ஓசை ஒழுங்கில் அமைந்த கவிதைகளை இயற்றும் திறம் பெற்றிருந்த இக்கவிஞர் உரைநடையில் எழுதுவதில் சிறப்புப் பெற்றிருந்தார். ஆற்றொழுக்கு நடையில் அமைந்த இவருடைய உரைநடை தனித்தன்மை உடையது ஆகும். இக்கவிஞர் பாடிய தமிழ் வாழ்க, தருணம் இதுவே என்னும் இவ்விரு கவிதைகள் பாடப்பகுதியாக அமைந்துள்ளன.

தமிழ் வாழ்க!

தமிழென்று தருகின்ற தனியந்தப் பெயரில்
அமிழ்தென்று வருகின்ற அதுவந்து சேரும்
நமதிந்தப் பெயர்கொண்ட மொழியென்ற எண்ணம்
தமிழர்க்குப் புகழ்மிக்கத் தருமென்றல் திண்ணம்.

பயிருக்கு நீர்என்ற பயன்மிக்க வழியே
உயிருக்கு வெகுநல்ல உணர்வுள்ள மொழியே.
துயருற்ற மனதிற்குத் துணைநின்றே உதவும்
அயர்வற்ற ஞானத்தை அடைவிக்கும் அதுவே.

அன்பென்ற அதைமிக்க அறிவிக்க நின்று

துன்பங்கள் தருகின்ற துயரத்தை வென்றே
இன்பத்தின் நிலைசொல்ல இணையற்ற வழியாம்;
தென்புள்ள தமிழென்று திகழ்கின்ற மொழியாம்.

அருளென்ன உலகத்தின் அறிவாள ரெல்லாம்
பொருள்கொள்ளும் பொருள்தன்னைப் புரிவிக்கும்
சொல்லாம்

இருள்கொண்ட உள்ளத்தில் இயல்பான பழியைத்
தெருள்கொள்ள ஒளிதந்து திகழ்கின்ற மொழியே.

அறிவென்று பெயர்கொண்ட அதைமட்டும் நாடும்;
குறிகொண்டே உலகெங்கும் குறைவின்றித் தேடும்;
வெளிகொண்ட இனம்என்று வெகுபேர்போற்றும்
நெறிகொண்ட தமிழ்மக்கள் நிறைகண்ட மாற்றம்.

கலையென்ற கடலுக்குக் கரைகண்ட புணையாம்;
நிலைகொண்ட அறிவுக்கு நிகரற்ற துயையாம்;
அலைபட்ட மனதிற்கு அமைதிக்கு வழியாம்;
மலையுச்சி ஒளியென்ன மறைவற்ற மொழியாம்.

அறமன்றிச் செயலொன்றும் அறியாத மொழியாம்;
மறமென்ற செயலென்றும் மதியாத மொழியாம்;
நிறமென்று மதமென்று நிந்தித்தல் அறியாத்
திறமுள்ள தமிழென்று திசைமெச்சும் நெறியாம்.

குணமென்ற அதைமட்டும் கும்பிட்டு நாளும்
பணமென்ற பலமென்ற பயமின்றி வாழும்
இணையற்ற உறுதிக்கு இசைமிக்க வழியாம்
மணமிக்க தமிழென்ற மதிமிக்க மொழியாம்.

பலகாலம் பலநாடும் பரிவொடு சுற்றி
உலகோரின் பலசொல்லை உறவோடு கற்று
விலகாத நட்பிற்கு வெகுசெட்டி வேராம்;
தலையாய அறிவிற்குத் தமிழென்று பேராம்.

எந்தெந்த நாட்டின்கண் எதுநல்ல தென்றே
அந்தந்த மொழிதந்த அறிவின்கண் நின்று
முந்துள்ள இசையென்ற முறையுள்ள எல்லாம்
தந்துள்ள தொகைபோலும் தமிழென்ற சொல்லாம்.